ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Στοά Συρίου, ἀριθμός 2, ΠΕΡΑ
PERA, Côté de Syrie, No 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
Τιμὴ φύλλου: Παρ. 20

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ:
Ἐν Κωνσταν/λει καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις Γρ. 54
Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν . . . . . Φρ. 12 ½

ΕΤΟΣ Γ΄ || ΑΡΙΘ. 30-113
ΚΥΡΙΑΚΗ, 9 Σεπτεμβρίου 1912

Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ

Ὅτε πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐδέχθη νὰ μετάσχῃ εἰς τὰς πρώτας βουλευτικὰς ἐκλογὰς καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Βουλὴν ἀντιπροσώπους ποσοτικῶς μὲν ἀναλόγους πρὸς τὴν ἀριθμητικὴν, ποιοτικῶς δὲ ἀνταξίους πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἐν τῷ Κράτει ὑπόστασίν του, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ἀνώτατον ὄργανον Ἐθνικῶν Κέντρων, ἐτάθη κατ' ἀνάγκην ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἔργου τούτου καὶ ὑπέστη ἅλας τὰς ἀναποφεύκτους συνεπείας ἐκ τῆς πρὸς τοὺς κρατοῦντας ἀπαραιτήτου συγκρούσεως. Τὸ πανίσχυρον τότε Κομιτάτον τῆς Ἑνώσεως καὶ Προόδου, θέλον νὰ ῥυθμίσῃ κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν του ἀντίληψιν ὄχι μόνον τὸ ποσὸν ἀλλὰ καὶ τὸ ποιὸν τῶν ἐκ τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων μελλόντων νὰ ἐκλεγῶσι βουλευτῶν, εὗρεν ἀντιμέτωπον εἰς τὴν αὐταρχικήν του ταύτην βούλησιν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον μὲ ὅλην τὴν βαρύτητα καὶ τὸ κῦρός του ἀντετάχθη εἰς τὴν ἐν τῇ διακυβερνήσει τοῦ Κράτους τὴν ἀπολυταρχίαν διαθεχθεῖσαν ὀλιγαρχίαν καὶ ἔδωκε τὸ πρῶτον σύνθημα τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ σωθικοτάτου προγράμματός των, ὅπερ ἀπέρριπτο κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τετραετίαν τοσαύτας καὶ τοιαύτας συσσείσεις ἐπὶ τοῦ Κράτους συμφοράς.

Δὲν ἐλησμονήθησαν βεβαίως αἱ ἐπιθέσεις, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν ταύτην καὶ βραβεύουσαν ἐξακολουθητικῶς [illegible] τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Κέντρον. Αἱ προστιθέμεναι τέρατα προσωπικαὶ ὕβρεις ἀπηυθύνοντο κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἐθνάρχου, ἤδη τῇ Πολιτείᾳ θέσις τῶν Πνευματικῶν Ἀρχηγῶν ὑπεδιδάζετο προσδηλωτικώτατα, τὸ προνομιακὸν ἐν γένει καθεστὼς παρεδιάζετο ἀσυστόλως καὶ ἐν τῷ συνόλῳ ὁ κύριος στόχος τῆς κομματικῆς πολιτικῆς τῶν ἐπὶ τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον, διότι ἀνόμιζον οἱ βελλαιοι ὅτι ἐκεῖ κτυπῶντες καὶ κατὰ τὴν διὰ τοῦ προνομιακοῦ καθεστῶτος κεκτημένην ἐπιρροὴν αὐτοῦ μεσοῦντες θὰ ἠβύναντο νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τοῦ Κέντρου τὸ Ἔθνος καὶ νὰ τὸ καταστήσωσιν εὐάλωτον εἰς τὴν ὑπὸ τὴν ὀθωμανισμὸν ὑποκρυπτόμενον ἐκτουρκισμόν. Εἰς τὴν πολεμικὴν τῶν ταύτην ἐνεθαρρύνοντο ἐν μέρει καὶ ἐκ τῆς στάσεως τῶν λοιπῶν μὴ μουσουλμανικῶν ἐθνῶν, διότι οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Βούλγαροι, οἱ Ἑβραῖοι δὲν ἦσαν τόσον σφιγκτὰς προσωλωμένοι εἰς τὰ Ἐθνικὰ των Κέντρα, ὅπως οἱ Ἕλληνες, παρίσταντο δὲ εἰς τὰ ὄμματα τῶν κρατούντων ὡς ἀξιομίμητον καὶ σύρυτορον ἐφαρμόσιμον παράδειγμα ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως καὶ διευκόλυνσεως τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς των. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον οἱ Κομιτατικοὶ ἔχει μόνον δὲν ἠμπόδιαν ἀλλὰ καὶ ὑπεθάλπαν τὰ διάφορα σοσιαλιστικά, θρησκρατικά, ὁμοσπονδιακά, σιωνιστικά, ἀντικληρικὰ καὶ λοιπὰ κόμματα τῶν ἐξεγμένων ἐθνῶν, ἀπηγόρευσαν δὲ ῥητῶς διὰ νόμου τὴν ὑπὸ ἐθνικὴν ἐπωνυμίαν συγκρότησιν πολιτικῶν σωματείων. Ἐπολέμουν τὰ Ἐθνικὰ Κέντρα ὄχι διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἰδιοτητά των, οὐδὲ διὰ τὰ εἰς τὸν κλῆρον ἀνεγνωρισμένα προνόμιά των, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν τῇ ἰδιότητί των ἀναγναίαν ἠγεσίαν αὐτῶν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἐθνοτήτων. Ἤθελον νὰ ἔχωσιν ἀπέναντί των ἕνα ἐθνότητας αὐτοτελεῖς, ὡς πολιτικὰς ὀντότητας. ἀλλ' ἄτομα ἢ ὁμάδας ἐν διασπάσει, ὡς μᾶλλον εὐάλωτον λεῖαν.

Βραδύτερον ἤρχισεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν κυβερνώντων καὶ τῶν ἐλλήνων βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐχρησίμευον ὡς ἐρμηνεῖς τῶν διὰ τὴν πολιτικὴν ἐκπροσώπησιν τῆς ἐθνότητός των παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Κέντρῳ καὶ τῷ Ἔθνει ἐγένετ κρατουσῶν σκέψεων καὶ ἀξιώσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρόσβαλλον καὶ μὲ γενικωτέρας ἰδέας διὰ τὴν καθόλου διοίκησιν τοῦ Κράτους καὶ τὰ γενικὰ αὐτοῦ ζητήματα, ὅσα διέφευγον τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐθνικοῦ των Κέντρου. Οἱ Κομιτατικοὶ δυνάσται εἰς τὴν βρύκα ἐκείνην τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν εὗρον τὸν ἐπικινδυνωδέστερον τῶν ἀντιπάλων, διότι ἡ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἐρειδομένη ἐμπνευσμένη καὶ σθεναρὰ στάσις των ἐχρησίμευε βαθμηδὸν διὰ τὴν ἀφύπνισιν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνοτήτων καὶ αὐτῶν τῶν Τούρκων, οὕτω δὲ παρῆγεν ἡ πολιτικὴ τῶν δικαίων τῶν ἐθνοτήτων, ἡ ὁποία ἤλλαξε τὴν ὄψιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐξελίξεως καὶ προπαρασκεύασε τὴν πρόφατον μεταπολίτευσιν διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Κομιτάτου. Τότε ὅλον τὸ μέσος καὶ ὅλη ἡ ὁρμὴ τῶν κομιτατικῶν ἐστράφη ἐναντίον τῆς δρακὸς ἐκείνης τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν καὶ ἐπεσώρευσεν ἐπ' αὐτὴν τὰς χειροτέρας συκοφαντίας καὶ ὕβρεις. Τὰ βέλη των ἐστρέφοντο ἐναντίον παντὸς θεσμοῦ ἢ ὁμίλου ἐπιπροσθοῦντος καὶ ἀναστέλλοντος τὰ παράφορα βουλεύματά των.

Ὅτε δὲ ἀπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἐξλάστησεν ὁ σπόρος, τὸν ὁποῖον ἔσπειραν μὲν καὶ ἐκαλλιέργησαν οἱ Ἕλληνες βουλευταί, ἐπτύξεν δὲ διαρκῶς τὸ ὀγκῶδη καὶ ἰσχυρὸν [illegible] ἑβάλματα τῶν κυβερνώντων, [illegible] τὸ ἡνωμένον κόμμα τῆς [illegible] ἑνώσεως, ὑπὸ τὴν ἔπαυλ[illegible]θερίας καὶ Συνεννοήσεως [illegible]μένον ἐπὶ τῶν δικαίων [illegible]ντων, τότε οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ κατασ[illegible] συμπράξεων καὶ συμπαραστάσεων τὸ κατάντημα τοῦτο τῆς τριετοῦς πολιτικῆς ἐξελίξεως. Οἱ Ἕλληνες βουλευταί, οἱ ὁποῖοι ἀπέκρουσαν ἐπανειλημμένως ὅλας τὰς ἀτομικὰς καὶ αὐτοὺς γενσιμένας ἀπειλητικὰς ἢ δελεαστικὰς προτάσεις τῶν ἰσχυόντων καὶ ἀντέταξαν πρὸ πάσης προσχωρήσεώς των τὴν ἱκανοποίησιν καὶ κατίσχυσιν τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματός των, δὲν ἠθέλησαν νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ κόμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως αὐτοὶ ὡς ἄτομα ἢ ὡς ὁμὰς ἢ ὡς κόμμα. Ἔχερον εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ νέον κόμμα τὴν μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς μὴ χρησιμοποιηθεῖσα, διότι δὲν ὑπῆρξεν ἡ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, Πολιτικὸν Σύνδεσμον, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ αὐτοὶ καὶ ὅλοι οἱ ὁμοεθνεῖς των ἐδέχοντο ἐν μέρει καὶ ἐκ τῆς στάσεως τῶν λοιπῶν μὴ μουσουλμανικῶν ἐθνῶν, διότι οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Βούλγαροι, οἱ Ἑβραῖοι δὲν ἦσαν τόσον σφιγκτὰς προσωλωμένοι εἰς τὰ Ἐθνικὰ των Κέντρα, ὅπως οἱ Ἕλληνες, παρίσταντο δὲ εἰς τὰ ὄμματα τῶν κρατούντων ὡς ἀξιομίμητον καὶ σύρυτορον ἐφαρμόσιμον παράδειγμα ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως καὶ διευκόλυνσεως τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς των. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον οἱ Κομιτατικοὶ ὄχι μόνον δὲν ἠμπόδιαν ἀλλὰ καὶ ὑπεθάλπαν τὰ διάφορα σοσιαλιστικά, θρησκρατικά, ὁμοσπονδιακά, σιωνιστικά, ἀντικληρικὰ καὶ λοιπὰ κόμματα τῶν ἐξεγμένων ἐθνῶν, ἀπηγόρευσαν δὲ ῥητῶς διὰ νόμου τὴν ὑπὸ ἐθνικὴν ἐπωνυμίαν συγκρότησιν πολιτικῶν σωματείων. Ἐπολέμουν τὰ Ἐθνικὰ Κέντρα ὄχι διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἰδιοτητά των, οὐδὲ διὰ τὰ εἰς τὸν κλῆρον ἀνεγνωρισμένα προνόμιά των, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν τῇ ἰδιότητί των ἀναγναίαν ἠγεσίαν αὐτῶν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἐθνοτήτων. Ἤθελον νὰ ἔχωσιν ἀπέναντί των ἕνα ἐθνότητας αὐτοτελεῖς, ὡς πολιτικὰς ὀντότητας. ἀλλ' ἄτομα ἢ ὁμάδας ἐν διασπάσει, ὡς μᾶλλον εὐάλωτον λεῖαν.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ ὁμάδι τῶν κυβερνώντων ἐπεκράτει ἡ ἰδέα τῆς ἀναγκαιότητος νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐκ τῶν ἔσω ἀποσύνθεσις τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως ἐπιβολὴ τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς. Ἐν τῷ Κομιτάτῳ ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῶν ἐθνοτήτων ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνικῶν Κέντρων καὶ ὅτι ἡ ἐξαφάνισις αὐτῶν ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνοτήτων. Ἐν τῷ Κομιτάτῳ ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῶν ἐθνοτήτων ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνικῶν Κέντρων καὶ ὅτι ἡ ἐξαφάνισις αὐτῶν ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνοτήτων. Ἐν τῷ Κομιτάτῳ ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῶν ἐθνοτήτων ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνικῶν Κέντρων καὶ ὅτι ἡ ἐξαφάνισις αὐτῶν ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνοτήτων.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ ὁμάδι τῶν κυβερνώντων ἐπεκράτει ἡ ἰδέα τῆς ἀναγκαιότητος νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐκ τῶν ἔσω ἀποσύνθεσις τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως ἐπιβολὴ τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς. Ἐν τῷ Κομιτάτῳ ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῶν ἐθνοτήτων ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνικῶν Κέντρων καὶ ὅτι ἡ ἐξαφάνισις αὐτῶν ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνοτήτων. Ἐν τῷ Κομιτάτῳ ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀφομοιωτικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῶν ἐθνοτήτων ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνικῶν Κέντρων καὶ ὅτι ἡ ἐξαφάνισις αὐτῶν ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνοτήτων.

Η ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΩ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἐπὶ τοῦ ἀσυδιασιτίου γεγονότος τῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ συγκεντρώσεως ὅλων τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Γαλλίας ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» γράφει τὰ ἑξῆς:

Ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ληφθεῖσα ἀπόφασις τῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ συγκεντρώσεως ὅλων τῶν μοιρῶν τῆς γραμμῆς τοῦ Γαλλικοῦ στόλου ἐνέχει μεγίστην πολιτικὴν σημασίαν. Τὰ ἐξ θωρηκτὰ τῆς τρίτης μοίρας, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερα νὸν ἐν τῷ Ἀντλαντικῷ, θὰ συνενωθῶσιν ἐν Τουλόνι μετὰ τῶν δυνάμεων, ἃς διωσεὶ ὁ ναύαρχος Bonê de Lapayière. Ἡ Γαλλία θὰ διαθέτῃ τοιουτοτρόπως ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὡς μονάδας πρώτης γραμμῆς, δέκα ὀκτὼ θωρηκτά, ἐκτῶν ὁποίων ἓξ τοῦ τύπου δρήδνοι καὶ ἓξ τεθωρακισμένα καταδρομικὰ δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πλοῖα πρώτης γραμμῆς. Ἡ Γαλλία ἀποβαίνει οὕτωσι ἡ κυρίαρχος τῆς Μεσογείου, καθότι αὐτὴ μόνη ἡ τρίτη μοῖρα της ἰσοδυναμεῖ ὡς μείμως δύναμις πρὸς σύμπαντα τὸν αὐστριακὸν στόλον.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶνε τὸ λογικὸν κατά-

νημα τῆς ἐγκαρδίου Γαλλο-Ἀγγλικῆς Συνεννοήσεως. Βεβαία οὖσα ἡ Γαλλία ὅτι ὁ ἀγγλικὸς στόλος θὰ δυνηθῇ ἐνδεχομένως νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ παράλιά της, δύναται εὐθαρσῶς νὰ συγκεντρώσῃ ὅλην αὐτῆς τὴν δύναμιν ἐν τῇ Μεσογείῳ, διότι ἐν αὐτῇ εἶναι ἐνδεχόμενον ὅτι θὰ δεήσῃ νὰ ἀναλάβῃ μεγάλην ναυτικὴν ἀποστολήν. Ἐλέχθη ὅτι πραγματικῶς ἡ Γαλλία ἔκαμε τὸν ἀστυνόμον τῆς Μεσογείου, διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἀγγλίας, ἵνα ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην νὰ διαθέτῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας δυνάμεις, ἐν τῇ Μάγχῃ καὶ τῇ Βορείῳ θαλάσσῃ, τοῦτο δὲ ἦχει κακῶς εἰς τοὺς ἀγγλικοὺς κύκλους, οἵτινες ἐφαίνοντο φοβούμενοι μήπως πολὺ στενὴ σύνδεσις καταλήξῃ εἰς ἀμυντικὴν καὶ ἐπιθετικὴν συμμαχίαν. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἐὰν ἡ Γαλλία ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ὁδῶν τῶν Ἰνδιῶν, αἵτινες εἶναι μεγίστης σημασίας διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἡ τελευταία αὕτη, εἰς ἀνταπόδοσιν ὀφείλει νὰ τῇ παράσχῃ τὴν προάσπισιν τῶν γαλλικῶν παραλίων τοῦ Ἀτλαντικοῦ—πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀποκομίζει σεβαστὰς ὠφελείας ἀπὸ παρόμοιον συνδυασμόν, καθότι τὸ ναυτικὸν στήριγμα, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία τῇ ἐξασφαλίζει ἐν τῇ Μεσογείῳ δὲν θὰ ἠδύνατο πραγματικῶς νὰ ἀνταποδοθῇ εἰ μὴ δι' ἀποτελεσματικῆς στρατιωτικῆς βοηθείας, ἣν ἡ Ἀγγλία θὰ προσεπόριζεν εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῆς Ἠπείρου.

Μ' ὅλα ταῦτα, ἡ συγκέντρωσις τῶν γαλλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀποφέρει δι' αὐτὴν ταύτην τὴν Γαλλίαν σοβαρὰς ὠφελείας. Ὁ ὑποναύαρχος Germinet, ἀρχηγὸς τῆς μοίρας τῆς Μεσογείου, προέβη εἰς ἐνδιαφερούσας δηλώσεις πρός τινα Παρισινὴν ἐφημερίδα. Ἐν περιπτώσει πολέμου, εἶναι ἀδήριτος ἀνάγκη διὰ τὴν Γαλλίαν νὰ μένῃ κυρία τῶν μετὰ τῆς Ἀλγερίας καὶ Τύνιδος συγκοινωνιῶν της, ὁπόθεν, ἐν περιπτώσει κινητοποιήσεως, θὰ δεήσῃ ἀξιόλογοι δυνάμεις νὰ διέλθωσιν εἰς τὴν μητέρα πατρίδα. Ὁ ὑποναύαρχος Germinet ὑποστηρίζει ὅτι, διὰ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, ἡ Γαλλία δὲν ἐργάζεται χάριν τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ὑπερασπίζεται ἐπιδεξίως τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα.

Εἶναι πρόδηλον ὅτι μὲ τὴν συγκέντρωσιν ἁπαξαπασῶν τῶν γαλλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Μεσογείῳ ἡ δρᾶσις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας ἐν τῇ θαλάσσῃ ταύτῃ ἔχει κατὰ πολὺ περιορισθῇ. Μ' ὅλην τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ νέου αὐτῆς ναυτικοῦ προγράμματος, ἡ Αὐστρία δὲν θὰ δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν γαλλικὸν στόλον. Ὁμοίως αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης σχολιάζουν μέ τινα δυσφορίαν τὴν δημιουργηθεῖσαν εἰς τὴν Αὐστρίαν κατάστασιν καὶ ὁμιλοῦσιν ἐκ νέου περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς συγκεντρώσεως, ὡσὰν νὰ μὴ ἠγρύπνει εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας καὶ αὐτὴ ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις διὰ τοῦ καλυτέρου χειρισμοῦ τῶν δυνάμεών της καὶ τῆς ἐπιδεξιοτέρας συνδέσεως τῶν δυνάμεών της.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΠΛΗΣ

Ἤρχισεν ἐκ νέου νὰ γίνηται λόγος περὶ τῆς ἀνανεώσεως τῆς συμφωνίας τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας. Ἐγγίζει τῳόντι ἡ ἐποχή, καθ' ἣν αἱ Κυβερνήσεις Βερολίνου, Βιέννης καὶ Ῥώμης θὰ δυνηθῶσιν ἐπωφελῶς ν' ἀνταλλάξωσι γνώμας ἐπὶ τῆς ἀνανεώσεως συμμαχίας, ἥτις ὑπέστη τὴν δοκιμασίαν τοῦ χρόνου καὶ ἥτις διατηρεῖ ἐν τούτοις ὅλην τὴν πολιτικήν της ἀξίαν. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κόμητος Μπέρχτολδ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἰταλίας θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφορμή, ἵνα προσελκύσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην τῶν γνωμῶν καὶ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς Τριπλῆς.

Τὸ ζήτημα προαπασχολεῖ τὴν ἰταλικὴν γνώμην, ἥτις οὐδέποτε ὑπῆρξε πολὺ ἐνθουσιασμένη ἀπὸ τὴν Τριπλῆν καὶ ἥτις ἐμβλέπει εἰς αὐτὴν ὡς εἰς συμμαχίαν διοικουμένην ὑπὸ τῆς λογικῆς, εἶναι δὲ εὐνόητον ὅτι διερωτᾶται, ἐὰν αἱ νέαι συνθῆκαι ἐπιβάλλωσι καὶ πάλιν εἰς τὸν ἰταλικὸν λαὸν τὴν στάσιν αὐτήν. Ἡ Ἰταλία συνεμάχησε μετὰ τῆς Γερμανίας εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ φοβῆται τὰ πάντα ἀπὸ Γαλλικὰς φιλοδοξίας, καὶ συνεμάχησε μετὰ τῆς Αὐστρίας διότι τοῦτο ἦτο τὸ μόνον μέσον, ὅπως προφυλαχθῇ ἀπὸ τοὺς φιλοπολέμους σκοποὺς τῆς μεγάλης αὐτῆς γείτονός της. Ὄντως ἡ Ἰταλία οὐδέποτε ἀπεκόμισεν ἄμεσόν τινα ὠφέλειαν ἀπὸ τὴν συμμαχίαν ταύτην, τῶν συμμάχων αὐτῆς οὐδέποτε βοηθησάντων αὐτὴν ἀποτελεσματικῶς, ὅταν ἡ ὑποστήριξις αὐτῶν ἦτο πολύτιμος. Ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ ἡ Αὐστρο-Οὐγγαρία οὐ μόνον συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ δρᾶσις τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ παράλια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἀλλ' ἐδημιούργησεν ἀκόμη εἰς τὴν Ἰταλίαν διπλωματικὰς δυσκολίας, αἵτινες ἰδιαιτέρως ἐνεθάρρυναν τὴν Τουρκίαν ἐν τῇ ἀντιστάσει της. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολέμου εὑρέθη μεταξὺ τοῦ καθήκοντος αὐτῆς ἔναντι τῆς συμμάχου της καὶ τῶν συμπαθειῶν της διὰ τὴν Τουρκίαν, ἡ Γερμανικὴ διπλωματία δὲ εἶναι ἡ συντελέσασα εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης συνδιαλλακτικῆς ἀποπείρας τῆς ῥωσικῆς Κυβερνήσεως· αὕτη δὲ ἀφήρεσε καὶ πᾶσαν ἰσχὺν ἀπὸ τὴν πίεσιν, ἣν ἡ Ῥωσσία ἤθελε νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῆς Πόλης κατὰ τὸν χρόνον τῶν πρὸ τῶν Δαρδανελλίων ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων. Δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν δύναται νὰ καυχᾶται καὶ τόσον πολὺ διὰ τοὺς συμμάχους της καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βιέννης εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνοχλητικὴ δι' αὐτήν, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι μνησικακίαι βαθυτάτας ἔχουσαι τὰς ῥίζας ὑφίστανται μεταξὺ τοῦ αὐστριακοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ, μνησικακίαι ἐκδηλούμεναι μὲ τὸ παραμικρὸν καὶ καταλήγουσαι ἔστιν ὅτε εἰς ἐπεισόδια ὧν τὸν σφοδρὸν χαρακτῆρα δὲν ἀρκεῖ νὰ μετριάσῃ ὅλη ἡ καλὴ θέλησις τῶν δύο Κυβερνήσεων. Τέλος ἡ Ἰταλία εἶναι οὐσιαστικῶς μεσόγειος δύναμις καὶ ἡ κατοχὴ τῆς Λιβύης αὐξάνει ἔτι μᾶλλον κατ' ἀναλογίαν σημαντικὴν τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ Λιβυκῇ θαλάσσῃ συμφέροντά της. Τὸ μεγαλύτερον ὅθεν συμφέρον τῆς Ἰταλίας εἶναι ἡ διατήρησις φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, αἵτινες κυριαρχοῦσι τῆς Μεσογείου καὶ πρὸς ἃς ἄλλως τε προσελκύουσιν αὐτὴν αἱ φυσικαί της συμπάθειαι.

Ἐν τούτοις ἡ ἀνανέωσις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας εἶνε περίπου βεβαία καὶ εἶνε εὐχῆς ἄξιον, ὅπως ἡ ἀνανέωσις αὕτη γένηται ὑπὸ κανονικοὺς ὅρους, καθότι ἡ διατήρησις τῆς Τριπλῆς, ὡς ἔχει, εἶνε ὅρος διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, ἀπαραλλάκτως ὅπως καὶ ἡ διατήρησις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Εἶνε ἀναγκαῖον, ὅπως αἱ μεγάλαι πολιτικαὶ Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἰσορροπήσωσι τοιουτοτρόπως, ὥστε οὐδεὶς τῶν δύο μεγάλων ὁμίλων νὰ δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ καθεστὼς πρὸς ὠφέλειάν του καὶ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς Εὐρώπης συνεχῆ πίεσιν. Ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος δέον νὰ εὔχωνται, ἵνα ἡ Ἰταλία μένῃ ἐν τῇ Τριπλῇ, καθότι εἶναι σπουδαιοτάτου συμφέροντος διὰ τὴν διατήρησιν τῆς γενικῆς εἰρήνης, ὅπως Δύναμις φίλη τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας εἶναι σύμμαχος τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας καὶ δύναται, κατὰ τὰς κρισίμους ὥρας, νὰ ἐπιδρᾷ καθησυχαστικῶς καὶ νὰ συντελῇ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν πρόληψιν συρράξεως. Ἡ ἰδιαιτέρα θέσις τῆς Ἰταλίας τῇ ἐπέτρεψε νὰ ἐξασκήσῃ τὴν πίεσιν ταύτην κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνόδου τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Ἀλγεσίρας, καὶ εἶναι γνωστὸν ὅλον τὸ ἐξ αὐτῆς προελθὸν καλόν. Ἡ Τριπλῆ, τοιαύτη, οἵα ὑφίσταται σήμερον, εἶναι ἀρκετὰ ἐλαστική, ὥστε νὰ μὴ παραβλάπτῃ διόλου τὴν Ἰταλίαν ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας φιλικῶν σχέσεων. Ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ δὲν λησμονοῦν νὰ ἐπαναλαμβάνουν εἰς κάθε περίστασιν ὅτι ἡ Τριπλῆ Συμμαχία εἶναι ὄργανον τῆς εἰρήνης· ἐφ' ὅσον λοιπὸν θὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα αὐτόν, ἡ Ἰταλία δύναται νὰ μετέχῃ αὐτῆς, χωρὶς νὰ διακυβεύῃ τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα, καὶ ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων δημιουργῇ καθῆκον ἔστιν ὅτε δύσκολον καὶ πάντοτε λεπτὸν διὰ τὴν διπλωματίαν της, ἐπιβάλλεται ἐν τούτοις νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ῥώμης ἀντεμετώπισε μέχρι τοῦδε αὐτὸ μετὰ πραγματικῆς ἐπιτυχίας.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἡ πιθανότης τῆς ἀνανεώσεως τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν καὶ οὔτε ἐν Λονδίνῳ, οὔτε ἐν Παρισίοις, οὔτε ἐν Πετρουπόλει δὲν θὰ ἐπιζητήσωσι νὰ ἐπιφέρωσι καμμίαν ἔνστασιν.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κόμητος Μπέρχτολδ πρὸς τὸν μαρκήσιον Σὰν Τζιουλιάνο — ἐπίσκεψις, ἥτις φαίνεται ὡς τὸ συμπλήρωμα τῆς ἐπισκέψεως, ἣν ὁ Γερμανὸς Καγκελάριος κ. Μπέτμαν-Χόλλβεγκ ἔκαμε πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας— δύναται νὰ δώσῃ ἕτερα ἀποτελέσματα, ἰδιαιτέρως ὅσον ἀφορᾷ τὴν λύσιν τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου καὶ τὰς πρακτικὰς συνεπείας τῆς ὑπὸ τοῦ κόμητος Μπέρχτολδ ἀναληφθείσης πρωτοβουλίας, ὡς πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Εὐρώπης δοθησομένας πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν συμβουλάς. Ἀφ' ἑνὸς ἐξαρτᾶται ὀλίγον τι ἐκ τῆς στάσεως τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας, ὅπως ἡ Τουρκία ἐπιδειχθῇ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον συνδιαλλακτικὴ εἰς τὰς ἀναφορικῶς μὲ τὰς προκαταρκτικὰς διὰ τὴν εἰρήνην διαπραγματεύσεις καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ὅπως ἡ πρότασις τοῦ κόμητος Μπέρχτολδ γίνῃ δεκτὴ ὑφ' ὅλων τῶν Δυνάμεων ἐν πνεύματι ἐπιτρέποντι νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι αἱ διπλωματικαὶ ἐνέργειαι θὰ ἐπιφέρωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅλον τὸ προϋπολογισθὲν ἀποτέλεσμα. Ἡ συνέντευξις ὅθεν τῶν δύο Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν παρουσιάζει, ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις, ἀξιόλογον πολιτικὸν συμφέρον.

(«Indépendance Belge»).

Εκ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

(Τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ)

Ἐὰν ἡ ἐν γένει πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα ἀπὸ τῆς περιφήμου ἀπροσδιορίστου περὶ ἀποκεντρώσεως προτάσεως Μπέρχτολδ καὶ ἐντεῦθεν ὑφίσταται καθ' ἑκάστην διαρκεῖς μεταπτώσεις καὶ εἶναι φυσικῶς προωρισμένη νὰ καταστάλάξῃ ἐν τέλει εἰς τὸ μόνον δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Χώρᾳ σύστημα ἀποκεντρώσεως, τὸ σύστημα δηλονότι τῆς ἐθνικῆς τῶν Ὀθωμανικῶν λαῶν ἀποκεντρώσεως, καθότι δι' αὐτοῦ καὶ μόνου θὰ συγκρατηθῇ τὸ ἰσοζύγιον τόσον μεταξὺ τῶν Ὀθωμανικῶν λαῶν ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ἐὰν συνεπῶς τὸ βαρόμετρον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ὑπόκειται ὁσημέραι εἰς διηνεκεῖς διακυμάνσεις, ἡ ἐν τῷ πολυπαθεῖ ὅμως τούτῳ τόπῳ ἐσωτερικὴ κατάστασις παραμένει ἀτυχῶς εἰσέτι ἡ αὐτὴ μηδὲν ἄχρι τοῦδε σημεῖον μετατροπῆς ἐπὶ τὰ βελτίω ἐκδηλώσασα.

Εἶν' ἀληθὲς ὅτι εἰς τοῦτο οὐκ ὀλίγον συνετέλεσε τὸ ἀναποφάσιστον κατ' ἀρχὰς τῆς νέας Κυβερνήσεως ἐπιτρέψασης ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη διάστημα τὴν παραμονὴν εἰς τὰς θέσεις τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀπεδείχθησαν ἀνίκανοι μὲν νὰ ἐπιδιώξωσι καὶ τὰ στοιχειωδέστερα τῆς χώρας συμφέροντα, λίαν δὲ ἱκανοὶ εἰς τὸ νὰ καταστρέψωσι καὶ τὰ οὐσιωδέστερα αὐτῆς τοιαῦτα. Διότι ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀνωτέρων ἰδίᾳ πολιτικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας ἁπάντων ἀνεξαιρέτως ἐπεβάλλετο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οὐχὶ μόνον ἕνεκα τῶν ἀρξαμένων ἤδη βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' ἐξ ἴσου καὶ διὰ τὴν εἰρηνοποίησιν ἐν γένει τῆς χώρας· παρ' ὅλην τὴν παρουσιαζομένην μετατροπὴν τοῦ πολιτικοῦ συστήματος, παρ' ὅλην τὴν ῥιζικὴν ἀλλαγὴν τῆς Κυβερνήσεως ὁ λαὸς δὲν δύναται ν' ἀντιληφθῇ μεταλλαγὴν τῆς πρὸς αὐτὸν συμπεριφορᾶς τῶν κυβερνώντων, ἐνόσῳ εἰσέτι βλέπει τὸν ἴδιον μουτεσαρίφην, καϊμακάμην, ἀστυνόμον ἢ χωροφύλακα, ὅστις μέχρι τῆς χθὲς ἀκόμη συνεμάχει μὲ τοὺς λόχους τῶν φεδαήδων καὶ ἐξεμηδένιζε τὴν ὕπαρξίν του. Κατ' ἀνάγκην δὲ ὁ λαὸς στρέφει τὴν ἐλπίδα του πρὸς τοὺς ἀναμενομένους ἡμέρᾳ παρ' ἡμέραν νέους Νομάρχας Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου. Ἐὰν οὗτοι ἐνεργήσωσιν εὐθὺς μετὰ φρονήσεως καὶ ἀποφασιστικότητος νὰ κάμωσι χρῆσιν τῆς πολιτικῆς τῶν ἀνοχῆς μᾶλλον ἀπέναντι τῶν πολιτῶν παρὰ πρὸς τοὺς ἀμφιβόλους ἐκ τῶν ὑπαλλήλων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ τάξις καὶ ἡσυχία εἰς τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν χώραν.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς πολιτείας ἣν θ' ἀποδείξωσιν οἱ νέοι Νομάρχαι ὑπάρχει ἓν σημεῖον ἀρκούντως παρήγορον, ὅπερ δύναται ἐπαρκῶς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐδῶ ἐθνῶν. Τοῦτο δὲ εἶναι ἡ καταπληκτικὴ πρόοδος τοῦ νέου κόμματος Συνεννοήσεως καὶ Ἐλευθερίας τόσον ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης ὅσον καὶ ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου.

Καὶ ἐν μὲν τῇ Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ πέρυσιν ἤδη ὑπάρχει ἐγκατεστημένη Λέσχη τοῦ κόμματος τούτου, ἡ ὁποία σήμερον μὲ τὴν ἔλλειψιν τοῦ φόβου καὶ τῆς τρομοκρατίας ηὔξησε μεγάλως τοὺς ὀπαδούς της καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξαφάνισιν σχεδὸν τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει Κομιτάτου, ἐνταῦθα δὲ ἐν Μοναστηρίῳ ἱδρύεται ἤδη Λέσχη μὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ τοὺς ἐγκριτοτέρους πολίτας, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ κεκτημένοι εὐρεῖαν παρὰ τῷ λαῷ ὑπόληψιν καὶ μέγα κῦρος Τοῦρκοι Μοναστηριῶται κατέχουσι τὴν πρωτίστην θέσιν. Ἡ Λέσχη αὕτη ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦσα μετὰ τῶν διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς χώρας συνεργαζομένων, Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων θὰ συντελέσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἀνὰ τὸν Νομὸν Μοναστηρίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τοῦ νέου Νομάρχου,

Μοναστήριον, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1912.

Εκ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

(Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ.)

Δύο εἰδήσεις, ἐν ταῖς σημεριναῖς ἀγγλικαῖς ἐφημερίσιν, ἡ μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ἡ δὲ ἐκ Σκωτίας, ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἀποκεντρωτικὴν κίνησιν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ. Ἡ σχέσις αὕτη εἶναι ἄμεσος μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἴδησιν, ἔμμεσος δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ τῆς σκωτικῆς πόλεως Δούνδης.

Ὡς τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς», ἡ πρότασις τοῦ Μπέρχτολδ ἐγένετο ἐκεῖ δεκτὴ εὐμενῶς· «αὕτη συμφωνεῖ μὲ τὰς βλέψεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἀνάπτυξιν ἐν Τουρκίᾳ τῶν ἐθνικῶν μονάδων συντασσομένων ἐν ἐθνικαῖς αὐτονομίαις μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς κέντρου διὰ πᾶν ἔθνος. Τοιαύτη σύνταξις θὰ προὐφύλαττε τὰ διάφορα χριστιανικὰ ἔθνη ἀπὸ τῶν συνεπειῶν ἀνταγωνισμοῦ ὅντινα θὰ ἐπηκολούθει ἡ ἵδρυσις αὐτονομιῶν ἐδαφικοῦ χαρακτῆρος. Οἱ ἐνταῦθα (ἐν Ἀθήναις) φρονοῦσιν ὅτι παρόμοιος τύπος ὀργανισμοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰς μουσουλμανικὰς ἐθνότητας». Ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι καὶ ἰδέα τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ ἐξάγεται ἐξ ἄρθρου τῆς «Ἰσοπολιτείας» δημοσιευθέντος πολὺ πρὸ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφήματος πρὸς τοὺς «Τάϊμς».

Ὅτι τοιαύτη διαρρύθμισις συμφέρει εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διευθύνουσαν μερίδα τοῦ Ὀθωμανικοῦ λαοῦ, φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐκ Σκωτίας ἐρχομένην εἴδησιν, ἥτις, ἐν συντόμῳ, ἔχει οὕτω:

«Ὁ κ. Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ, πρῶτος Λόρδος τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου, ἤτοι ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, εἶπε ὅτι οὐ μόνον εἰς τὴν Ἰρλανδίαν πρέπει νὰ δοθῇ αὐτοδιοίκησις ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοπικὰ ζητήματά της, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Σκωτίαν καὶ εἰς τὴν Οὐαλλίαν, βασιζομένη ἐπὶ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἑκάστου τῶν ἐθνῶν, ἥτις εἶναι διάφορος τῆς τῶν ἄλλων».

Αἱ ἰδέαι αὗται ἐξεφωνήθησαν ἐν συνεδριάσει συλλόγου τινός, ἐν Δούνδῃ τῆς Σκωτίας, ὑπὸ τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, ὅστις εἶναι Ἄγγλος ὑπουργὸς καὶ Ἄγγλος πατριώτης, ὡς ἀπέδειξεν εἰς τὸν Ἀγγλοβοερικὸν πόλεμον, εἰς ὃν ἔλαβε σπουδαῖον μέρος, ὡς ἐθελοντής. Κατὰ δὲ τὰ κρατοῦντα ἐν Ἀγγλίᾳ ἔθιμα, λόγοι ἐκφωνούμενοι παρ' ὑπουργῶν, εἴτε ἐν συλλόγοις, εἴτε ἐν θεάτροις, εἴτε καὶ ἐν συμποσίοις, ἔχουσι τὴν αὐτὴν βαρύτητα, ὡσεὶ ἐξεφωνοῦντο ἐν τῇ Βουλῇ. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ, εἶπεν, ὅτι τὸ ἐκκρεμὲς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ζήτημα τῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἰρλανδίας θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ζητήματος παραδοχῆς ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τῶν Βρεττανικῶν νήσων. Ἡ Κυβέρνησις, εἶπε, ὑποστηρίζει τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς Ἰρλανδίας, χάριν τοῦ ἰδίου συμφέροντός της τὴν ὑποστηρίζει ὡς μέσον πρὸς ἐπίτευξιν διαλύσεως μακρᾶς καὶ οἰκτρᾶς ἔριδος, ἥτις ἐπὶ πολλὰς γενεὰς εἶχεν ἀμαυρώσει τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο νήσων. Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας ὑποστηρίζει τὴν αὐτοδιοίκησιν, διότι πιστεύει καὶ ἐπιθυμεῖ αὐτὴν ὡς πρόδρομον καὶ ὡς πρόλογον φυσικοῦ συστήματος αὐτοδιοικήσεως πασῶν τῶν Βρε[...]ῶν, ἤτοι τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἰρλα[...] Σκωτίας καὶ τῆς Οὐαλλίας, αἵτινες [...]ι πρέπει νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὸ Στε[...]κρατορικὸν Κοινοβούλιον. Ἡ [...] ἡ Οὐαλλία θὰ κερδίσωσιν ἀπείρως, ἐὰν ταῖς ἐπιτραπῇ νὰ διοικῶσι τὰς ἀτομικὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις των. (Χειροκροτήματα.) Οὐδεμία δὲ δυσκολία θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς καὶ εἰς αὐτὰς ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν πόθων των, Κοινοβουλίου ἢ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου. Οὐδεμία δυσκολία θὰ παρουσιασθῇ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος εἰς τὴν Σκωτίαν καὶ τὴν Οὐαλλίαν, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἰρλανδίαν... Τὸ ζήτημα εἶναι ὁμολογουμένως δύσκολον μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραδοχὴν τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀδύνατον, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ καλὴ θέλησις ἐκ μέρους τῶν κυβερνώντων...

Οὐδόλως ταράσσομαι ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τῆς προσεχοῦς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἱδρύσεως δέκα ἢ δώδεκα χωριστῶν νομοθετικῶν σωμάτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Βουλῆς ἀνατεθησομένων αὐτοῖς λειτουργιῶν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς διενεργοῦσι τὰς ἐργασίας των διὰ μεγάλου ἀριθμοῦ Βουλῶν, ἡ δὲ Γερμανία δὲν ἔχει μόνον Βουλὰς ἁπλᾶς καὶ Πολιτείας συνηθροισμένας καὶ συνηνωμένας ἐντὸς τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ καὶ χωριστὰς Ἡγεμονίας καὶ Βασίλεια καὶ στρατοὺς συνυφασμένους ἐν στερεᾷ καὶ ἑνιαίᾳ ὁμοσπονδίᾳ.

Αἱ Ἀποικίαι ἡμῶν, Καναδᾶς, Νότιος Ἀφρική, καὶ Αὐστραλία, εὗρον τὸ ὁμοσπονδιακὸν τοῦτο σύστημα ὡς τὸ μόνον μέσον, ἐν ᾧ δύναται νὰ συμβιβασθῇ τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ ὠργανωμένου Κράτους μετὰ τῆς εἰδικῆς καὶ ἰδιαζούσης ἀναπτύξεως ἑκάστου ἰδίου μέρους καὶ ἰδίας μερίδος αὐτοῦ... Ἡ δημιουργία ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος κυβερνήσεως ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ θὰ εἶναι γιγάντειον ἔργον, ἀλλὰ θὰ παρακολουθῆται ὑπ' ἀναλογικῶν πλεονεκτημάτων διὰ πᾶσαν μερίδα, διὰ τὴν χώραν, καὶ διὰ τὸ ἔθνος ἐν γένει. Ἕκαστον μέρος θὰ ἐπιβλέπηται προσεκτικώτερον καὶ θὰ ἀναπτύσσηται δραστηριώτερον. Πᾶν εἶδος ἱκανῶν ἀνδρῶν, οἵτινες νῦν δὲν ἔχουσι μέρος εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θὰ εὕρωσι νέον καὶ γόνιμον ἔδαφος ὑπευθύνου δράσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς τοπικῆς καὶ ἐθνικῆς κυβερνήσεώς των..

Τὸ Κεντρικὸν Κοινοβούλιον θὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ μεγάλου καὶ καταθλιπτικοῦ βάρους του, καὶ θὰ ἔχῃ πλείονα καιρὸν πρὸς διάθεσιν ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμφερόντων τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἀποικιακῆς πολιτικῆς, ἅτινα τώρα τυγχάνουν ὀλιγωτέρας τῆς ἀπαιτουμένης προσοχῆς.

Σταματῶ ἐδῶ, ἵνα ὑποδείξω τὸν παραλληλισμὸν μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας. Ἂν ἡ Τουρκία δὲν εἶχεν ἐσωτερικὰ ζητήματα, ὡς τὸ Ἀλβανικόν, τὸ Ἀραβικόν, τὸ Μακεδονικόν, τὸ Ἀρμενικόν, τὸ Κρητικὸν καὶ ἄλλα, ἄνευ σοβαροῦ λόγου ἀναφθέντα εἰς περιωπὴν ζητημάτων, δὲν θὰ ἠδύνατο ἆρά γε σήμερον νὰ ἀντιταχθῇ ἐρρωμενέστερον καὶ λυσιτελέστερον κατὰ τοῦ ἐκ τῆς Δύσεως ἐπιδρομέως; Ἀλλ' ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κυβέρνησις — δὲν ἐννοῶ τὴν παροῦσαν, ἢ μᾶλλον, δὲν ἐννοῶ μόνον τὴν παροῦσαν — ἀντὶ νὰ συγκεντρώσῃ πάσας τὰς δυνάμεις της κατὰ τοῦ ξένου ἐχθροῦ, προὐτίμησε νὰ ζητήσῃ νὰ ἐκμυζήσῃ καὶ τὴν τελευταίαν ἰκμάδα τῶν συνοίκων ἐθνῶν, ἐπειδὴ συνέπεσεν, ἵνα ταῦτα, οὐχὶ βεβαίως ἐκ σφάλματός των, ἀνήκωσιν εἰς ἄλλην θρησκείαν ἢ εἰς ἄλλην φυλὴν ἢ νὰ ἔχωσιν ἄλλα ἔθιμα καὶ νὰ ὁμιλῶσιν ἄλλην γλῶσσαν.

Ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ μεταξὺ Ἄγγλων, Σκώτων, Οὐαλλῶν καὶ Ἰρλανδῶν δὲν ὑπάρχει σχεδὸν διαφορὰ ἐν τῇ γλώσσῃ, ἡ ἐν τῇ θρησκείᾳ δὲ διαφορὰ εἶναι ἐλαχίστη καὶ ἡ ἐν τοῖς ἐθίμοις ἀναξία λόγου αἱ δὲ φυλαί, οὖσαι πᾶσαι χριστιανικαὶ καὶ συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλας, εἶναι τόσον ὀλίγον φανατικαὶ κατ' ἀλλήλων, ὥστε ὁ Σκῶτος, ὁ Ἰρλανδός, ὁ Οὐαλλὸς δὲν θεωρεῖ ὡς μεγάλην προσβολήν, ὅταν παρὰ τῶν ξένων ἐκλαμβάνηται ὡς Ἄγγλος.

Μ' ὅλα ταῦτα ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις συνειδυῖα ὅτι κυβερνᾶν δηλοῖ προνοεῖν, σκέπτεται νὰ δώσῃ αὐτοδιοίκησιν οὐ μόνον εἰς τοὺς ζητοῦντας ταύτην, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μηδέποτε ὀνειρευθέντας τοιαύτην καθαροὺς Ἄγγλους τῶν βορείων ἐπαρχιῶν, ἁπλῶς μόνον χάριν τῶν ἀνεγνωρισμένων πλεονεκτημάτων τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος, πλεονεκτημάτων τόσον διὰ τοὺς ἀρχομένους ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἄρχοντας ἐν τῇ κεντρικῇ διοικήσει. «Εἶναι ἀδύνατον, εἶπεν ὁ κ. Τσῶρτσιλ, νὰ διοικήσῃ τις καλῶς τόσον μεγάλην ἔκτασιν ἐκ Λονδίνου, καὶ ἂν ἀκόμη ἔχῃ τὴν ἀρίστην πρὸς τοῦτο διάθεσιν.» Καὶ ὅμως, ἐὰν ἐξετάσῃ τις καλῶς, θὰ ἴδῃ, ὅτι ἡ μὲν Μεγάλη Βρεττανία ἔχει ἔκτασιν μόνον 121,000 τετραγωνικῶν μιλλίων, ἡ δὲ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία δεκαπλασίαν! Ἀλλ' εἴπομεν ἤδη: «κυβερνᾶν, δηλοῖ προνοεῖν», κατά τινα δὲ Ἕλληνα φιλόσοφον «μὴ μετανοεῖν, ἀλλὰ προνοεῖν χρὴ τὸν ἄνδρα τὸν σοφόν.» Ἂς ἐλπίσωμεν, ἐν τούτοις, ὅτι αὐτὴν τὴν φοράν, ἡ παρὰ τὸν Βόσπορον Κυβέρνησις θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῆς πρὸς παροχὴν πρὸς τοὺς μὴ τουρκικοὺς λαοὺς τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, τοὐλάχιστον προβλεπομένων ἐλευθεριῶν.

Λονδῖνον, τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1912.

Ι. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εκ ΒΙΕΝΝΗΣ

(Τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ)

Οἱ αὐστριακοὶ δὲν ἀνησύχησαν σοβαρῶς ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ ναυτικοῦ σχεδίου, τοῦ προκαλέσαντος τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐν Μάλτᾳ σταθμευουσῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀγγλίας, καὶ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν γαλλικῶν θωρηκτῶν τῆς Μάγχης καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ. Καὶ δὲν ἐταράχθησαν σοβαρῶς, διότι φρονοῦσιν ὅτι τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρει πρωτίστως τὴν Ἰταλίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον αὐτούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνδιαφέρονται διόλου διὰ τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ ὅσον διὰ τὴν ἐν τῷ Ἀδριατικῷ θέσιν των.

Εἶχον ἄλλως τε οἱ Αὐστριακοὶ αὐτὰς τὰς ἡμέρας σοβαρωτέρας ἀσχολίας: εἶχον τὸ παγκόσμιον συνέδριον τῆς Εὐχαριστίας διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Καθολικισμὸς ἀπέστειλεν ἐδῶ ἀντιπροσώπους ἀπὸ περάτων τῆς γῆς, διὰ ν' ἀποδείξωσι ὅτι ἡ Αὐστρία εἶνε ἀκόμη ἡ μεγάλη προστάτρια τοῦ Καθολικισμοῦ, καὶ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδείξῃ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λάμψιν της ὡς Καθολικῆς Δυνάμεως καὶ εἰς τοὺς ἁπλοϊκοὺς ἐκείνους Καθολικοὺς τῆς Ἀλβανίας, οἱ ὁποῖοι ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῶν Κληρικῶν καὶ δαπάναις τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως συνεκεντρώθησαν ἐνταῦθα, ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς τὴν Αὐλήν, εἶδον τὸν Αὐτοκράτορα, καὶ τὸν Διάδοχον εἶδον καὶ συνωμίλησαν μὲ τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Πάπα, καὶ μὲ τόσα ἄλλα ἐπίσημα πρόσωπα τὰ ὁποῖα μόνον ἐξ ἀκοῆς ἐγνώριζον, καὶ οὐδέποτε ἤλπιζον ὅτι θὰ τὰ ἔβλεπον τόσον ἐκ τοῦ πλησίον, ὥστε καὶ νὰ συμφάγωσι μετ' αὐτῶν!... Τί ἠκούσθη, καὶ τί ἐλέχθη κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν ὅλων αὐτῶν τῶν Ἀλβανῶν Μαλισσόρων καὶ Μιρδιτῶν δύναταί τις φυσικὰ νὰ ὑποθέσῃ· ἂν κρίνωμεν δὲ ἐκ τῶν συνεντεύξεων ἃς ὁ Πρέγκ Ντόντα, ὁ καθολικὸς ἐπίσκοπος ἐν Ἀλβανίᾳ, καὶ ἄλλοι ἔδωκαν πρὸς τοὺς συντάκτας τῶν ἐνταῦθα δύο κληρικοφρόνων φύλλων, αἱ συνδιαλέξεις ἐστράφησαν πᾶσαι σχεδὸν εἰς τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἀλβανίας, εἰς τὴν πρόσφατον ἐξέγερσιν τῶν Ἀλβανῶν, εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κόμητος Μπέρχτολδ, καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἀλβανίας, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἄλλο κατὰ τὰς δηλώσεις τῶν σημαινόντων αὐτῶν Ἀλβανῶν ἀπὸ τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν διαδεχθησομένην αὐτὴν ἀνεξαρτησίαν. Ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲ τῶν Ἀλβανῶν Καθολικῶν διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἐνταῦθα ὑποδοχὴν δὲν περιγράφεται. Συνδιελέχθην μέ τινα ἐξ αὐτῶν φέροντα τὴν ἀρ-

χαϊκὴν στολήν του, τὸ σῆμα τοῦ Συνεδρίου τῆς Εὐχαριστίας καὶ ἓν μετάλλιον τοῦ Αὐτοκράτορος ἐπὶ τοῦ στήθους, καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων λέξεων ἃς εἶπεν ἠδύνατό τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ τῆς Βιέννης, ὅσον καὶ ἂν περιεβλήθη θρησκευτικὸν χαρακτῆρα, εἶχεν ἐξόχως πολιτικὸν τοιοῦτον γενικώτερον μὲν διὰ τοὺς ἁπανταχοῦ Καθολικούς, ἀλλ' εἰδικώτερον καὶ σπουδαιότερον διὰ τοὺς Ἀλβανοὺς τοιούτους.

Ἐντεῦθεν εὐνόητον καθίσταται διατί τὸ Συνέδριον αὐτὸ ἀπησχόλησε σοβαρῶς τοὺς Αὐστριακούς, καὶ μόλις εἰς τὰ ἑβραϊκὰ φύλλα ἐπέτρεπε ν' ἀσχοληθῶσιν καὶ μὲ τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας, ἰδιαίτατα δὲ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἰταλοτουρκικῆς εἰρήνης, ἧς οἱ προκαταρκτικοὶ ὅροι δημοσιευθέντες ὑπὸ τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» θεωροῦνται ὡς πιθανώτεροι, καὶ μὲ τὸν ἐν Βουλγαρίᾳ φιλοπόλεμον ὀργασμόν, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ παύσῃ εὐκόλως ἐφ' ὅσον οἱ Βούλγαροι γνωρίζουσιν ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικοτήτων συζητεῖται κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῶν Μεγ. Δυνάμεων. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν στάσιν τῆς Βουλγαρίας περισπούδαστον ἄρθρον ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκφούρτης» ἡ ὁποία θεωρεῖ «τοὺς Βουλγάρους ὡς συγκεντροῦντας τὴν ρωμαντικὴν αἰσθηματικότητα ὅλων τῶν Σλαύων τοῦ Αἵμου.» Ἀφοῦ δὲ ἀναφέρῃ ὅτι ἐπιζητοῦσιν ἔνοπλον σύρραξιν μετὰ τῆς Τουρκίας ὡς εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας των, ὅτε ὁ πόλεμος ἀπεσοβήθη τῇ μεσολαβήσει τῆς Ρωσσίας, ἐπηκολούθησε, γράφει, εἶδός τι φιλίας μετὰ τῆς Τουρκίας, ὅτε «ἡ νεοτουρκικὴ Κυβέρνησις ἵνα ὠθήσῃ πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐξασθενίσῃ τοὺς Ἕλληνας ηὐνόησε τοὺς Βουλγάρους ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Μακεδονίας καὶ ἀπέδωκεν εἰς αὐτούς, διὰ λόγους πολιτικοὺς μᾶλλον ἢ τοῦ δικαίου, μέγαν ἀριθμὸν μέχρι τότε ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν. Τότε ἐγένετο καὶ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ βουλγαρικοῦ βασιλικοῦ ζεύγους εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα ἀποδειχθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι τὸ παλαιὸν μεταξὺ τοῦ νέου βασιλείου καὶ τῆς Πύλης μῖσος ἐλησμονήθη. Μῆνας τινὰς ὅμως βραδύτερον—εἶχον ἤδη δύο ἔτη παρέλθῃ—τὰ ἐν Σόφιᾳ φύλλα ἤρχισαν ἐξερεθιστικὴν γλῶσσαν ἐναντίον τῆς Τουρκίας καὶ ἠπείλουν ὅτι θὰ βαδίσωσι μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ εἰς Μακεδονίαν. Ἡ ἀφορμὴ ἔγκειται εἰς τὰ κάπως βάναυσα μέτρα ἅτινα μετεχειρίσθη ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις πρὸς ἀφοπλισμὸν τῶν μακεδονικῶν πληθυσμῶν, ὅπως πρότερον ἐν Ἀλβανίᾳ.»

Παρακατιὼν ἀναφέρει ὁ ἀρθρογράφος τὴν δρᾶσιν τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, τὰς βόμβας καὶ τὰ ἐν Σόφιᾳ συλλαλητήρια, τὴν ἐξερεθιστικὴν ἀρθρογραφίαν τῶν ἐφημερίδων καὶ τὴν ἄψογον στάσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις προέβη εἰς διαβήματα πρὸς τὰς Δυνάμεις εἴτε παρὰ τῇ Πύλῃ. «Ἡ ἐφημερὶς ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Βουλγαρία ἑτοιμάζει ὄντως νέον διάβημα πρὸς τὰς Δυνάμεις ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας καὶ χαρακτηρίζει αὐτὸ ὡς ἐπικίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην. Ἐν τέλει ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας ὅπως θέσωσι τέρμα εἰς τὰς φιλοπολέμους αὐτὰς τάσεις τῶν Βουλγάρων, αἱ ὁποῖαι ἀναγκάζουσι καὶ τὴν Τουρκίαν νὰ λαμβάνῃ ἀνάλογα μέτρα, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς στενωτέραν προσέγγισιν πρὸς τὸ Βουκουρέστιον. Ποίαν δὲ σημασίαν ἔχει ἡ προσέγγισις αὕτη εἶνε εὐνόητον. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μία τυχοδιωκτικὴ πολεμικὴ ἐπιχείρησις τῆς Βουλγαρίας θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον καὶ σχεδὸν αὐτοκτονικὸν πείραμα. Διὰ τὴν Εὐρώπην, γράφει, δὲν ὑπολείπεται ἄλλο, ἐπειδὴ δὲν δύναταί τις νὰ προΐδῃ ποίαν ἔκτασιν δυνατὸν νὰ λάβωσιν αἱ φλόγες εἰμὴ νὰ λάβῃ ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὰ διατρέχοντα, καὶ ὁ ἀγαπῶν τὴν Βουλγαρίαν θὰ πράξῃ καλῶς νὰ τὴν συλλάβῃ ἀπὸ τοῦ βραχίονος καὶ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ ἀπὸ ἀσυνεσίας. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀληθῶς Εὐρώπη, τὴν ὁποίαν φυσικὰ ὁ πρίγκηψ Μέττερνιχ δὲν ἔβλεπε, δέον νὰ φροντίσῃ ἐγκαίρως ὅπως παρεμποδίσῃ τὴν ἔκρηξιν νέου θανατηφόρου πολέμου.»

Ταῦτα συνιστᾷ ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκφούρτης» καὶ πάντα τὰ σοβαρὰ φύλλα τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας. Ἀλλ' ἐκ τῶν δηλώσεων τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως προκύπτει ὅτι οὔτε αὐτὴ οὔτε ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος σκέπτονται περὶ πολέμου, αἱ δὲ ἀνεπίσημοι γνῶμαι τῶν ἐφημερίδων τῆς Σόφιας ἐπιδιώκουσιν εἴτε ἁπλῶς ν' ἀντιπολιτευθῶσι τὴν Κυβέρνησιν, εἴτε νὰ μπλοφφάρουν τὰς Δυνάμεις κατὰ τὰς διεξαγομένας ἤδη συνδιαλέξεις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κόμητος Μπέρχτολδ.

Βιέννη, 3 Σεπτεμβρίου 1912.

Δ. ΚΑΡ.

Εξ Ηπειρου

(Τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ)

Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα ἡ δημοσία ἀσφάλεια εὑρίσκεται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν διαφόρων ληστοσυμμοριῶν καὶ τῶν ἀτάκτων Ἀλβανικῶν στιφῶν, τὰ ὁποῖα ἐξηκολούθησαν καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἔτι τὸ ἔργον αὐτῶν τῆς ἁρπαγῆς, ληστείας καὶ ἐρημώσεως.

Τὴν Δευτέραν, 13 Αὐγούστου, ἐνῷ οἱ ἐκ Πλησιβίτσης ὁμογενεῖς Γιώτης Μήτσης Σκάγιας μετὰ τοῦ υἱοῦ του Μήχου κατήρχοντο εἰς Φιλιάτας, ἀγρίως ἐδολοφονήθησαν πλησίον τοῦ 20)λεπτον ἀπὸ Φιλιατῶν ἀπέχοντος μουσουλμανικοῦ χωρίου Βάναρη. Περιττὸν ν' ἀναφέρω ὅτι δράστης πάλιν τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ὁ ἐκ Κότσκας αἱμοχαρὴς Μουχαρὲμ Ρεσήτ, ὅστις ἀπὸ 4)ετίας διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων φόνων του εἰς βαρὺ πένθος κατεδίκασε τὴν ἄλλοτε ἀνθοῦσαν ταύτην κοινότητα.

Οἱ κάτοικοι Ὀζδίνης καὶ Βλαχωρίου τῆς Παραμυθίας δι' ἐκτενοῦς τηλεγραφήματος πρὸς τὴν Διοίκησιν Ἰωαννίνων ἐπικαλοῦνται τὸ ἔλεος αὐτῆς διὰ τὰς παρανομίας τοῦ Μουλιαζίμη τῆς χωροφυλακῆς Σελήμ, ὅστις μεταβὰς καὶ διανυκτερεύσας εἰς Ὀζδίναν τὴν ἐπιοῦσαν παρέλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ἱκανοὺς χωρικούς, τοὺς ὁποίους κατεβασάνισεν ἡμίσειαν ὥραν ἔξω τοῦ χωρίου. Τὸ αὐτὸ ἔκαμε καὶ εἰς Βλαχῶρι, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐγυμνάτισε.

Τὴν 15ην, λησταὶ τουρκαλβανοὶ ἐξεγύμνωσαν 5 γυναῖκας ἐπιστρεφούσας ἐξ Ἀργυροκάστρου εἰς τὸ χωρίον των Στεγόπολιν.

Τὴν 16ην ἔπεσεν εἰς χεῖρας ἐνεδρευόντων ληστῶν ὁ ἐκ Βουλιαρατῶν ἰατρὸς κ. Α. Καλυβόπουλος, ὅστις ἀφέθη ἐλεύθερος, ἀφοῦ ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς λίρας 5, τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιόν του καὶ τὸ περίστροφόν του.

Τὴν νύκτα τῆς 17ης διηρπάγησαν διὰ τῆς βίας 60 πρόβατα ἐκ Σελιοῦ.

Τὴν αὐτὴν νύκτα ὁ Σινὰν Ἀζίζης μετὰ 40 ὀπαδῶν του διεσκέδαζεν εἰς τὸ χριστιανικὸν χωρίον Καλέζι δαπάναις τῆς Κοινότητος.

Τὴν 18ην ὁ υἱὸς τοῦ Κιαμὴλ ἐφένδη ἐν Πρεμετῇ ἐνώπιον ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἐτραυμάτισε δι' ἀμφιστόμου μαχαίρας τὸν ἐκ Μετσόβου καφεπώλην Διονύσιον, τῆς τοπικῆς διοικήσεως εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν προβάσης κατὰ τοῦ δολοφόνου.

Τὴν 19ην παρὰ τὸ χωρίον Σελιὸν ἐληστεύθη ὁ ἐκ τοῦ χωρίου τούτου Παπᾶ Χρῆστος, εἰς τὸ στενὸν δὲ τῆς Σούχας ἐξεγυμνώθη εἷς Πολυτσιανίτης καὶ τὴν νύκτα τῆς 19ης Τουρκαλβανικὴ συμμορία συναντήσασα παρὰ τὴν Ἐπισκοπὴν τὸν κηπουρὸν Ἀναστάσιον Νάσιον ἔδειρεν ἀνηλεῶς καὶ ἐμωλώπισε φρικωδῶς, διότι ἐδοκίμασεν ὁ δυστυχὴς ν' ἀντισταθῇ. Διατρέχει δ' ἤδη κίνδυνον θανάτου.

Τὴν πρωΐαν τῆς 20ῆς ἐληστεύθη ὁ Ἱεροεπιστάτης τῆς Μονῆς Κακογοραντζῆς καὶ μετ' ὀλίγην ὥραν ἐξεγυμνώθησαν δύο Χριστιανοὶ ἐκ Λιμποχόβου..

Τὴν 20ην ὡσαύτως ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ παρὰ τὸ χωρίον Γαρδικάκι τοῦ Δελβίνου, συνοδεία Βλάχων ἀγωγέων, ἐρχομένων ἐξ Ἁγ. Σαράντα, περιεκυκλώθη ὑπὸ μεγάλης συμμορίας, πρὸς ἥν, πάσης ἀντιστάσεως οὔσης ἀδυνάτου, παρεδόθη καὶ ὑπέστη κατὰ συνέπειαν τὴν αὐτὴν τύχην. Πρὸς τούτοις πρὸς τὸ χωρίον Γκορίτσαν τῆς Δροπόλεως ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἔνοπλοι Τουρκαλβανοὶ ἐφορολόγησαν ἀρκετοὺς διαβάτας.

Ποιμένα τινὰ τῆς Μονῆς Πετέλης μὴ προθυμοποιηθέντα εἰς περιποίησιν αὐτῶν, Τουρκαλβανοὶ λησταὶ ἐτιμώρησαν διὰ δυνατοῦ ξυλοκοπήματος.

Ἐν Δεράνῃ ὁ Μοῦστος Μποῦζος τρομοκρατεῖ καταστρέφων τὰ κτήματα τῶν κατοίκων, φορολογῶν αὐτοὺς καὶ κακοποιῶν τοὺς τυχὸν ἀνθισταμένους.

Πρό τινων ἡμερῶν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ ὑπεράνω τοῦ Ἀργυροκάστρου βουνὸν Σωπόνι καὶ ὁ διαβόητος Μουχαρὲμ Ρεσὶτ μετὰ τῆς πολυπληθοῦς αὐτοῦ συμμορίας. Λέγεται ὅτι μελετᾶται νέα σειρὰ κακουργημάτων κατὰ τοῦ ὁμογενοῦς πληθυσμοῦ.

Πρὸ ἡμερῶν δύο Τουρκαλβανοὶ μεταβάντες εἰς τὸ χωρίον Μέγκουλην τοῦ Ἀργυροκάστρου ἐζήτησαν νὰ ἁρπάσωσι μερικὰ ζῷα τοῦ χωρίου. Συλληφθέντες ὅμως ὑπὸ τῶν κατοίκων ἀφωπλίσθησαν καὶ ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι. Προχθὲς πάλιν ἐπέστρεψαν 4 τὸν ἀριθμὸν καὶ κατώρθωσαν ν' ἁρπάσωσι 4 βόας. Πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης δύο ἐκ τῶν καλυτέρων λεβέντηδων τοῦ ἀνωτέρω χωρίου ἐτέθησαν εἰς καταδίωξίν των μέχρι τοῦ δάσους τοῦ μεταξὺ τῶν χωρίων Δομελὸ καὶ Τεριάχι. Ἀλλ' ἐκεῖ οἱ πανοῦργοι λησταὶ ἐπωφελούμενοι τῆς πυκνῆς συστάδος τῶν δένδρων καὶ ὄντες 4 ἐφόνευσαν ἀγρίως ἀμφοτέρους, ἐγκαταλείψαντας πολυμελεῖς οἰκογενείας.

Ἐκ Βουρμπιάνης τῆς Κονίτσης γράφουσιν ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως Κολώνιας ἤρξαντο πιέζοντες τοὺς ὁμογενεῖς τῶν ἀλβανοφώνων κοινοτήτων «Βοδίτσα» «Λονάρεσι» «Μπεζάνη» κ.λ.π. ἵν' ἀντικαταστήσωσι τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους δι' ἀλβανῶν τοιούτων πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ἀλβ. γλώσσης.

Ἐκ Μετσόβου ἐπιβάται ἀφιχθέντες χθὲς πληροφοροῦσιν ὅτι ἡ δημοσία ἀσφάλεια εὑρίσκεται εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν.

Οἱ ἴδιοι μᾶς ἀγγέλλουσιν ὅτι προχθὲς πάλιν ὁλόκληρον καραβάνιον ἐξ 100 περίπου ἀγωγιατῶν καὶ ἐπιβατῶν εἰς τὸν ἐκ Μετσόβου πρὸς τὰ Γρεβενὰ δρόμον ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν Ἀρβανιτοβλάχων ἐπιτεθέντων, ἵνα ληστεύσωσι τὸ καραβάνιον, ἐνῷ ἄλλοι λησταὶ καταλαβόντες τὰς πέριξ θέσεις ἠπείλουν νὰ φονεύσουν οἱονδήποτε ἤθελε κινηθῇ. Παρ' ὅλην τὴν δεινὴν θέσιν των οἱ ἐπιβάται ἐζήτησαν νὰ ἀντιστῶσι καὶ συνεπλάκησαν διὰ τῶν χειρῶν ἀπεγνωσμένως.

Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ὁ φόνος δύο ἐπιβατῶν, ἑνὸς ἐκ Προσηλίου καὶ ἑτέρου Σαρακατσιάνου, καὶ ὁ τραυματισμὸς 25 ἄλλων ἐκ τοῦ καραβανίου. Λεπτομερεστέρας πληροφορίας δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω.

Ἡ ἐπιτόπιος Κυβέρνησις πρὸ τῆς ἀφορήτου ταύτης καταστάσεως ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνέθηκε τὴν καταδίωξιν μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὸν Δοῦκον Κένην ἐκ Προγονατῶν Κουρβελεσίου, διαβόητον ληστοφυγόδικον, ἀμνηστευθέντα καὶ στρατολογηθέντα πρό τινων μηνῶν, ὅστις ἐπὶ κεφαλῆς χωροφυλάκων τινῶν καὶ ἀρκετῶν Λιάπηδων περιφέρεται ἀνὰ τὰ χριστιανικὰ χωρία συμπληρῶν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς καὶ ἐρημώσεως αὐτῶν.

* *
*

Ἀπερίγραπτα εἶναι τὰ μαρτύρια, τὰ ὁποῖα καὶ πρότερον, ἀλλ' ἰδίως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν καταδίκων Αὐλῶνος καὶ Βερατίου ὑφίστανται οἱ Χριστιανοὶ τῆς ὑπαίθρου χώρας, τῶν περιφερειῶν τούτων.

Λῃστρικὴ συμμορία ὑπὸ τὸν ἐξ Αὐλῶνος Σαλῆ ἀγᾶν ἐκ 30 περίπου μελῶν περιέρχεται διάφορα χωρία δέρουσα, βασανίζουσα ἀνηλεῶς, ἀτιμάζουσα γυναῖκας, διαφθείρουσα παρθένους. Ἡ συμμορία αὕτη ἐργάζεται ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος τοῦ δημάρχου τῆς πόλεως Αὐλῶνος Τζεμὴλ βέη, ὅστις φρονεῖ ὅτι μόνον ἐὰν καταδιωχθῶσιν ἀπηνῶς καὶ ἀμηλίκτως οἱ Χριστιανοὶ θὰ ἐξεγερθῇ ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ γνώμη.

Τὴν 18ην Αὐγούστου οἱ ἐν λόγῳ λησταὶ μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Μπεσάνη, ἔνθα συνέλαβον τὸν Ἰάκωβον Νεσσάνη, καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ χρήματα. Τούτου ἀρνηθέντος αὐτοῖς νὰ δώσῃ, ἔκαυσαν ἔλαιον καὶ δι' αὐτοῦ ἐκαυτηρίασαν τὰ ἀπόκρυφα μέλη τοῦ σώματός του. Κατόπιν τῶν βασάνων τούτων ὁ ἀτυχὴς ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ 100 λίρας, ἐξ ὧν 50 ἀνῆκον εἰς αὐτὸν καὶ 50 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ἦτο ἐπίτροπος. Οἱ λησταὶ ἀφ' οὗ ἔλαβον τὰ χρήματα ἐβίασαν τὴν γυναῖκά του, μεθ' ὃ διὰ ξυραφίου ἔκειραν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της.

Ὁ αὐτὸς Σαλῆ ἀγᾶς ἐκδιωχθεὶς ἐξ Αὐλῶνος μετὰ τῆς συμμορίας του ἐξ ὀκτὼ ἀνδρῶν μετέβη εἰς Μουζακίαν, ἔνθα διέπραξε τὰ αἰσχρότερα τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τοῦ Χριστιανικοῦ στοιχείου. Ἐλήστευσεν ἀφαιρέσας πᾶν ὅ,τι τιμαλφὲς εἶχον οἱ πτωχοὶ Χριστιανοί, εἰς χρῆμα, ζῷα, φορέματα, χάλκινα σκεύη καὶ ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν κεφαλῶν καὶ χειρῶν τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων τὰ ἔχοντα καὶ ἐλαχίστην ἀξίαν ἀργυρᾶ νομίσματα, κοσμήματα κλπ. ἀνερχόμενα εἰς πλέον τῶν 50.000 γροσίων ἀξίαν· τὸ δὲ αἰσχρότερον ὅτι ἠτίμασεν αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί του γυναῖκας νεονύμφους καὶ κόρας. Εἰς τοιοῦτο δὲ σημεῖον θρασύτητος ἔφθασεν ὥστε ἐτόλμησε ν' ἀπειλήσῃ καὶ αὐτὴν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Αὐλῶνος κειμένην κωμόπολιν Ἄρταν, ζητήσας δι' ἐπιστολῆς πλέον τῶν 500 20)φράγκων, θὰ ἐξετέλει δὲ τὸ σχέδιον αὐτοῦ ἂν δὲν ἐμποδίζετο ὑπὸ Τουρκαλβανῶν, οὓς εἶχε κακοποιήσῃ καὶ ἂν δὲν ἐπεχείρει ν' ἀφαιρέσῃ βίᾳ ἵππους τινὰς ἐκ τοῦ Τσιφλικίου Μπαμπίτσα τοῦ Ἐλμᾶς ἐφέντη, ἵνα δι' αὐτῶν μεταφέρῃ τὰ κλαπέντα σκεύη, φορέματα κλπ. Εἰδοποιηθείσης λοιπὸν ἐγκαίρως τῆς Κυβερνήσεως ἀπεστάλησαν περὶ τοὺς 180 στρατιῶται πρὸς καταδίωξίν του καὶ πολλοὶ πολῖται ἀνήκοντες εἰς τὸ κόμμα τοῦ Ἰσμαὴλ Κεμάλ. Ἡ λαβοῦσα χώραν συμπλοκὴ διήρκεσε 1 ὥραν καὶ μόνον ὁ στρατὸς ἔρριψεν ἄνω τῶν 1800 βολάς.

Τὰ κακουργήματα τοῦ Σαλῆ Μουρὰτ ἐξαιρετικῶς κατὰ τοῦ χριστ. στοιχείου στρεφόμενα προδίδουσι ὅτι ἐπιδιώκεται ἐκδίκησις διὰ τὴν τηρηθεῖσαν στάσιν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν τελευταίαν Ἀλβ. ἐπανάστασιν, ὑποκινητὴς δὲ ὅλης αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶνε ὁ Δζεμὴλ βέης, δήμαρχος Αὐλῶνος, ὄπισθεν τοῦ ὁποίου κρύπτεται τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 26 Αὐγούστου 1912.

* *

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΙΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΤΑΚΡΙΡΙΟΝ

ΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

(1) ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΣΑΝΤΖΑΚΙΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Ἐκ τῶν σαντζακίων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἕνεκα τῶν γνωστῶν τελευταίων γεγονότων καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν μᾶλλον μεμακρυσμένων σαντζακίων τῆς Μ. Ἀσίας, καθυστεροῦσιν ἔτι αἱ πληροφορίαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς λεπτομερείας τῶν ἐκλογικῶν παρανομιῶν. Οὐχ ἧττον γενικῶς ἐξαγγέλλονται πανταχόθεν ὅτι παρόμοιαι ἔλαβον χώραν ἐκλογικαὶ παρανομίαι καὶ μεροληψίαι πανταχοῦ, ὅπου ὑπῆρχε χριστιανικὸς ἑλληνικὸς πληθυσμός. Ἂν δ' ἡ τοιαύτη διεξαγωγὴ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάπνιξιν, ἐξαφάνισιν τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἔναντι τῆς ἐνισχυθείσης, διαπλατυνθείσης ἐκλογικῆς δυνάμεως τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, εἰς ὅσα μέρη ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀπήρτιζε συμπαγεῖς καὶ μεγάλους ὄγκους ἢ καὶ ὅπου ἐπλειοψήφει ἀκόμη, πρόδηλον εἶνε, οἵαν ἐκλογικὴν ἐκμηδένισιν ὑπέστη ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς εἰς ὅσα μέρη ἐν μικρᾷ σχετικῶς μειοψηφίᾳ εὑρηται διεσπαρμένος μεταξὺ μεγάλου μουσουλμανικοῦ ὄγκου.

Κατὰ ταῦτα παραδειγματικῶς μόνον ἀναγράφονται ἐνταῦθά τινα τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς σαντζακίοις γενομένων.

ΣΑΝΤΖΑΚΙΟΝ ΛΗΜΝΟΥ

Στοιχοῦσα ἡ κυβέρνησις πρὸς τὴν τακτικὴν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκμηδενίσεως τῶν χριστιανικῶν πλειονοψηφιῶν, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ περὶ καταρτισμοῦ ἐκλογικῶν περιφερειῶν κεφαλαίου, σαντζάκιον ὁλόκληρον τὸ τῆς Λήμνου, ἀμιγοῦς σχεδὸν ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἔχοντος δικαίωμα κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸ σύνταγμα νὰ ἐκλέξῃ ἕνα βουλευτήν, κατεκερματίσθη, τῆς νήσου Θάσου μὲ πληθυσμὸν 6000 ἀρρένων περίπου προσαρτηθείσης εἰς Δράμαν, τῆς δὲ Λήμνου μετὰ τῆς Ἴμβρου καὶ Τενέδου μὲ πληθυσμὸν 19725, εἰς τὸ σαντζάκιον τῆς Βίγας (Δαρδανελλίων). Τὸ τοιοῦτον ἐξήγειρε τὴν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὰς ἀφικομένας ἐκεῖθεν καὶ ἐκ τῶν νήσων Ἴμβρου καὶ Τενέδου διαμαρτυρίας.

ΣΑΝΤΖΑΚΙΟΝ ΒΙΓΑΣ (Δαρδανελλίων).

Ἐπὶ πληθυσμοῦ ἀρρένων κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν

74.234 Τούρκ. ἀνεδ.	108 ἐκλ. μὲ β. δι' ἕκαστ.	0.687 μ. δ.
31.840 Ἑλλ. μετ. Ἀλμ.	30 » » » »	1.061 » »
1.097 Ἀρμέν. »	3 » » » »	356 » »
1.622 Ἰουδ. »	1 » » » »	1.622 » »
108.793 πληθ. ἐν γένει	142 » » » »	0.766

Ἐνῷ ἀνάλογος ἐκπροσώπησις θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποδώσῃ

Τούρκους ἐκλέκτορ.	97	μὲ βάσ. ἕκαστ. 766 μ. δ.
Ἕλληνας »	42	
Ἀρμενίους »	1	
Ἰουδαίους »	2	
	142	

Ὡσεὶ δὲ μὴ ἤρκει ἡ μείωσις αὕτη καὶ δυσαναλογία τῶν ἑλλήνων ἐκλεκτόρων, εἷς αὐτῶν ἀπεκλείσθη τῆς δευτεροβαθμίου ἐκλογῆς διότι ἐπιλοφόρει.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου πληθυσμὸς 31.840 ἀρρένων ἑλλήνων ἔμεινεν ἄνευ ἀντιπροσώπου του βουλευτοῦ.

ΣΑΝΤΖΑΚΙΟΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

Ἡ κυβέρνησις πολὺ πρὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν εἶχε μεριμνήσει περὶ τῆς μειώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας Μιτυλήνης καὶ τοῦ πρὸς ἀνάδειξιν 2 βουλευτῶν κατωτάτου ὁρίου τῶν 75000 ἀρρένων, ἀποσπάσασα τὰ Μοσχονήσια μὲ 5000 κατοίκους περίπου καὶ ὑπαγαγοῦσα εἰς τὴν διοίκησιν Καρασῆ. Τὸ μέτρον τοῦτο ὅμως ἐκινδύνευσε ν' ἀποβῇ ἀλυσιτελὲς πρὸς τὸν σκοπόν, διότι ὁ πληθυσμὸς καὶ μόνης τῆς νήσου Μιτυλήνης ὑπερβαίνει τὰς 75,000 ἀρρένων, καίτοι ἡ πρὸ ἐτῶν ἐπίσημος στατιστικὴ τῆς κυβερνήσεως δεικνύει τοῦτον κατά τι ὑποδεέστερον, καθ' ὅσον διὰ γνωστοὺς τῇ Κυβερνήσει λόγους ἡ στατιστικὴ ἐκείνη ἐλλιπὴς ἀρχικῶς συνεταχθη ἐπὶ ἀπολυταρχίας, πολλαὶ δὲ γεννήσεις ἔκτοτε καὶ ἐγκαταστάσεις ξένων ἐγένοντο.

Πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀτελείας τοῦ μέτρου τούτου ἤδη κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἡ Νομαρχία Ἀρχιπελάγους διέταξε διὰ τῆς διοικήσεως Μιτυλήνης τὰς δημαρχίας αὐτῆς, ἵνα τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους καταρτίζωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων καὶ οὐχὶ τῶν καταλόγων τῶν μουχτάρηδων ὡς ὁρίζει ὁ ἐκλογικὸς νόμος καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ μεταγενεστέρως ἐν Μιτυλήνῃ ἐγκατεστημένοι, ἢ οἱ μὴ περιληφθέντες κατὰ τὴν πρὸ ἐτῶν γενομένην ἐπίσημον καταγραφήν.

Καὶ μετὰ δὲ τὴν τελεσιδικίαν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἡ Διοίκησις διέταξε τὴν ἀπάλειψιν ἐκλογέων καὶ ἐνήργησε ταύτην δι' ἐπιτροπῆς, μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἐπὶ προφάσεσι διαφόροις, μὴ ἐξελεγχθείσαις ὑπὸ τῆς μόνης ἁρμοδίας ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Διὰ τῶν συμπληρωματικῶν τούτων μέτρων ἐπετεύχθη ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως ἵνα ἀντὶ δύο ὡς κατὰ τὴν προηγουμένην περίοδον, εἷς μόνον ἐκλεγῇ νῦν βουλευτὴς ἐκ τῆς περιφερείας Μιτυλήνης.

ΣΑΝΤΖΑΚΙΟΝ ΧΙΟΥ

Ἐν Χίῳ ἡ χωροφυλακή, ἐνδιαφερομένη ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἑτέρας τῶν διαμαχομένων ἐν ταῖς ἐκλογαῖς δύο μερίδων, ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος ἐν ταῖς προεκλογικαῖς ἐνεργείαις τοῦ χωρίου Θυμιανά, ἔνθα χωροφύλαξ ἐφόνευσεν ἐκ τῶν ὄπισθεν ὀπαδὸν τῆς ἀντιθέτου μερίδος.

Ἐπειδὴ αἱ ἀρχαὶ ὑπεστήριζον τὸν ὑποψήφιον τοῦ Κομιτάτου, ἅπαντα τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα ἐτέθησαν εἰς κίνησιν, μηδὲ τῆς ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς ἐξαιρουμένης. Οἱ ἐκλογεῖς κατεπιέσθησαν καὶ ἠπειλήθησαν ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας. Πλεῖστοι ἐκλογεῖς ἀντίθετοι τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Κομιτάτου ἀπεκλείσθησαν τῆς ψήφου. Τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ λαοῦ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φόβου δὲν προσῆλθεν εἰς τὰς ἐκλογάς, ὁλόκληρα δὲ χωρία εἰς πλεῖστα μέρη ἀπεκλείσθησαν. Αἱ διαμαρτυρίαι δὲν εἰσηκούοντο.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ Βολεσοῦ οἱ ἐκλογεῖς τῶν χωρίων ὡδηγοῦντο ὑπὸ χωροφυλάκων πρῶτον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Κομιτάτου πρὸς κατήχησιν καὶ μόνον ἀφοῦ ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν ψηφοδέλτιον ὑπὸ συνοδείαν χωροφυλάκων ὡδηγοῦντο πρὸ τῆς κάλπης.

Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως αἱ ἐν Χίῳ γενόμεναι ἐκλογαὶ δὲν δύνανται νὰ κληθῶσι συνταγματικαὶ ἐκλογαί, οὐδ' ὅτι ἐν τῷ ἀποτελέσματι κατώρθωσεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τῆς νήσου νὰ ἐκφράσῃ τὸ πραγματικὸν αὐτοῦ φρόνημα.

ΣΑΝΤΖΑΚΙΟΝ ΡΟΔΟΥ

Περὶ τῶν ἐν Ρόδῳ ἐκλογῶν ἀντὶ ν' ἀσχοληθῇ τις μὲ τὰς κατὰ μέρος λεπτομερείας τῆς αὐθαιρέτου συντάξεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, τῆς μεροληπτικῆς διαιρέσεως καὶ καταρτίσεως τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ τῆς ἐν γένει παρανόμου διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν, ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ ἓν βλέμμα εἰς τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα τῶν πρωτοβαθμίων ἐκλογῶν, καθ' ἃ ἐκ τῆς περιφερείας ταύτης, ἐν ᾗ καταπληκτικῶς πλειοψηφεῖ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ἀνεδείχθησαν μόνον 9 ἕλληνες ἐκλέκτορες ἔναντι 11 μὴ ἑλλήνων (9 τούρκων, καὶ 2 ἰουδαίων). Εἶνε περιττὸν βεβαίως νὰ προσθέσῃ τις ὅτι οὕτω δὲν ἐξεδηλώθη τὸ ἀληθὲς πολιτικὸν φρόνημα τῶν πολιτῶν τῆς διοικήσεως ταύτης.

ΣΑΝΤΖΑΚΙΟΝ ΣΑΜΨΟΥΝΤΟΣ

Ἐν τῷ σαντζακίῳ Σαμψοῦντος ἡ πίεσις καὶ ἡ τρομοκρατία κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἡ ἀνάμιξις τῆς διοικήσεως καὶ αἱ παρανομίαι ἐν τῇ διεξαγωγῇ αὐτῶν ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον.

Οὕτω λ. χ. δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀποσπασθέντες τῆς ὑπηρεσίας των ὑπὸ τοῦ Μουτεσαρίφου ἐστάλησαν εἰς διαφόρους διευθύνσεις πρὸς διενέργειαν προπαγάνδας ὑπὲρ τοῦ Κομιτάτου.

Εἰς τὰ ἑλληνικὰ χωρία χωροφύλακες ἐπέβαλον εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ ἐκλέξωσιν ἐκλέκτορας κομιτατικούς.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Διοικήσεως Λζανίων Ἀλαεδδὶν βέης ἐπαύθη διότι ἦτο φιλελεύθερος.

Τοιαῦται ὑπερβασίαι καὶ μεροληπτικὴ τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων κατάρτισις ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνάδειξιν ἐπὶ πληθυσμοῦ ἀρρένων:

135.000 Τούρκ.	192 ἐκλεκτ. μὲ β. δι' ἕκαστ.	703 μ. δ.
65.000 Ἑλλην.	42 » » » »	1.548 » »
10.000 Ἀρμεν.	9 » » » »	1.111 » »
210.000 πλ. ἐνγένει	243 » » » »	864

Ἐνῷ ἀνάλογος ἐκπροσώπησις θὰ ἔπρεπε ν' ἀποδώσῃ

οἱ Τοῦρκοι	156 ἐκλέκτ.	μὲ βάσιν τὸν ἀνωτέρω μέσον ὅρον 864 δι' ἕκαστον
» Ἕλληνες	42 »	
» Βούλγαρ.	12 »	
	243	

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῶν ἐκλεκτορικῶν ἐκλογῶν καὶ τὸ σύστημα τοῦ νόμου, μηδόλως

[(1) Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἄλλων Μητροπόλεων ἕνεκα τῶν γεγονότων καὶ ἄλλων δυσχερειῶν δὲν εἶχον φθάσει αἱ δέουσαι πληροφορίαι καὶ αἱ ἐκθέσεις ἦσαν ἀτελεῖς δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν αὐτοκρ. Κυβέρνησιν· ἐκτυποῦνται ὅμως μετὰ τῶν ἀνωτέρω ὅπως σχηματισθῇ ἔστω καὶ ἀμυδρά τις εἰκὼν καὶ τῶν ἐν ἄλλοις Σαντζακίοις γενομένων.]

προστατεῦον τὰς μειοψηφίας, συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ τοῦ σαντζακίου τούτου 4 τοῦρκοι βουλευταὶ μὲ βάσιν πληθυσμοῦ ἀρρένων ἕκαστος (135.000:4=)33.750, οἱ δὲ χριστιανοὶ ἐν συνόλῳ, οἵτινες μὲ βάσιν μείζονα ἔτι, ἤτοι (75 000:2=)37.500 ἀρρένων θὰ ἐδικαιοῦντο νὰ ἔχωσι 2 ἰδίους των βουλευτὰς νὰ μὴ δυνηθῶσι οὐδένα χριστιανὸν ἴδιον βουλευτὴν ν' ἀναδείξωσι.

ΣΑΝΤΖΑΚΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ, ΑΓΓΑΙΝΙΟΥ, ΜΟΥΓΛΩΝ, ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ, ΚΙΟΥΓΑΧΙΑΣ, ΕΡΤΟΓΡΟΥΛ, ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΑΜΑΣΕΙΑΣ, ΣΙΒΑΣ, ΙΚΟΝΙΟΥ, ΝΙΓΔΗΣ, ΑΤΤΑΛΕΙΑΣ, ΣΠΑΡΤΗΣ, ΜΠΟΡΔΟΥΡ, ΜΕΡΣΙΝΗΣ, ΚΑΣΤΑΜΟΝΗΣ, ΣΙΝΩΠΗΣ.

Καὶ εἰς τὰς διοικήσεις ταύτας πάσας παρόμοιαι ἐξαγγέλλονται παρανομίαι καὶ μεροληπτικαὶ ἐνέργειαι κατὰ τὰς διεξαχθείσας βουλευτικὰς ἐκλογάς.

λ. χ. παύσεις ἢ μεταθέσεις διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐν μέσῳ τῶν ἐκλογῶν, ἅτε μὴ φίλα φρονούντων τῷ κομιτάτῳ. (Βαλῆς Ἰκονίου, μουτεσαρίφης Ἀτταλείας, μουτεσαρίφης Ἀϊδινίου κλπ.) περιοδίαι νομαρχῶν καὶ διοικητῶν δι' ἐκλογικὴν προπαγάνδαν (ἐνιακα τάστατης βαλῆ Ἰκονίου, βαλῆς Προύσης κτλ.) ἀπαλείψεις ἐκλογέων χριστιανῶν ἐπὶ ποικίλαις προφάσεσι (ἐν Ζουγγουλδάκ, ἐν Ἀργυρουπόλει, ἐν Μαγνησίᾳ καὶ παντοῦ σχεδὸν) φυλακίσεις οὐ μόνον ἐκλογέων, ἀλλὰ καὶ δημάρχων ἐνιαχοῦ (ἐν Ἰκονίῳ) διεξαγωγὴ ἐκλογῶν οὐχὶ εἰς ταχθέντα κέντρα ἐκλογικῶν τμημάτων ἀλλ' εἰς ἄλλα χωρία (Ἀϊδίνιον), συστάσεις τοῦ βαλῆ Ἰκονίου εἰς τοὺς χωρικοὺς κατὰ τὰς ἐκλογάς, ὅτι ὁ θέλων νὰ τελειώνῃ τὰς μετὰ τῆς διοικήσεως ὑποθέσεις του πρέπει ν' ἀναφέρηται εἰς τὰς κατὰ τόπους λέσχας τοῦ κομιτάτου· ἐνιαχοῦ καλπονοθεύσεις, ἢ καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἀλλαγαὶ καλπῶν δι' ἄλλων, περιεχουσῶν ἑνωτικὰ ψηφοδέλτια (Ἰκόνιον κτλ.)

Ἐνώπιον τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ λόγῳ τῆς μειοψηφίας, ἐν ᾗ ἑκασταχοῦ διατελοῦσιν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὅλον πληθυσμόν, ἑκατοντάδες ὅλοι χιλιάδων ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῶν εἰρημένων περιφερειῶν εἰς οὐδὲν τῶν διαληφθέντων σαντζακίων ἠδυνήθησαν ν' ἀναδείξωσιν ἰδίους βουλευτάς, ὡς ἐδικαιοῦντο καὶ ἤθελον.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κυβερνητικαὶ ἐνέργειαι. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, συμπληρῶν τὰ γενικὰ κυβερνητικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεπηρεάστου διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν μετὰ τὸν καταρτισμὸν διπλῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπὸ τὴν ἄμεσον προεδρείαν του ἐπιτροπῆς, πρὸς διορισμόν, μετάθεσιν καὶ ἀντικατάστασιν ὑπαλλήλων καὶ πρὸς διαβίβασιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐπεξηγηματικῶν ὁδηγιῶν, διώρισε καὶ εἰδικοὺς διὰ τὰς ἐκλογὰς περιοδεύοντας ἐπιθεωρητάς, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐκλογῶν θὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας, διὰ νὰ ἐπιβλέπωσιν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν διεξαγωγήν των καὶ κρατῶσιν ἐνήμερον τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν διὰ πᾶσαν τυχὸν παρανομίαν. Εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς αὐτοὺς ὁ Ὑπουργὸς θὰ δώσῃ καὶ ὁδηγίας γραπτὰς ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν των. Ὁ Ὑπουργὸς δὲν παύει νὰ διαβεβαιῇ τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν ἐκ μέρους τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν ὁμίλων ὅτι θὰ καταβάλῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του, διὰ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ γίνουν ἀδικίαι εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, ἀποβλέπων ὄχι εἰς τὴν ἐθνότητα τῶν ἐκλεγησομένων βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ὑπουργοῦ, δὲν εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ εἶνε ὁμογενεῖς πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῆς ψήφου τοῦ ἐκλογέως, ὁ ὁποῖος θὰ εἶνε ἐλεύθερος νὰ ψηφίσῃ ὁποιονδήποτε ἐγκρίνει, ἔστω καὶ ἀλλοεθνῆ. Ὁμολογουμένως ἡ καλὴ διάθεσις καὶ ἡ εἰλικρίνεια δὲν λείπουν ἀπὸ τὸν Ὑπουργόν, ἐὰν δὲ εἰς αὐτὰς προστεθῇ καὶ κάπως περισσότερα ἐνεργητικότης καὶ σκοπιμότης, αἱ ἐπικείμεναι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ εἶναι ὅσον ἐπιτρέπει ἡ ἀτέλεια τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ τὸ ἐλλιπὲς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἀκριβεῖς καὶ δίκαιαι.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Πρὸς τὸ Κέντρον τῆς Ἐλευθερίας καὶ Συνεννοήσεως καταφθάνουσι βαθμηδὸν τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις λεσχῶν, αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύουν τοὺς οἰκείους ὑποψηφίους. Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τούτων τοῦ κόμματος πολλαὶ λέσχαι κατατάσσουν καὶ ἕλληνας ὑποψηφίους, τοῦτο ὅμως θεωρεῖται ἐκ μέρους τοῦ κόμματος ὡς ἁπλῆ εὐχὴ καὶ διαβιβάζεται ὡς τοιαύτη πρὸς τὸν Πολιτικὸν Σύνδεσμον, τοῦ ὁποίου ἡ ἁρμοδιότης ἐπιβάλλεται δυνάμει τῆς μεταξύ των συμβάσεως. Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἑτοιμάζονται νὰ σταλοῦν ὅλως ἰδιαίτεραι ἐξ ἐγκρίτων μελῶν τῆς Συνεννοήσεως καὶ Ἐλευθερίας ἀποστολαὶ εἰς τὰς κυριωτέρας ἐπαρχίας, εἰς Σμύρνην, Τραπεζοῦντα, Θεσσαλονίκην, Ἀδριανούπολιν, Γκιουμουλτζίναν καὶ λοιπάς. Πανταχόθεν ζητοῦνται οἱ Χότζας Σαμπρῆ ἐφένδης καὶ ἰατροφιλόσοφος Ριζᾶ Τεφὴκ Βέης, οἱ ὁποῖοι κατέκτησαν τὰς συμπαθείας τοῦ λαοῦ χάρις εἰς τὴν ἔξοχον διαλεκτικὴν ἐπίδοσίν των, τὴν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς διασαφηνίσεως τῶν ζητημάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ὑπόδειξιν τῶν Ἑλλήνων ὑποψηφίων βουλευτῶν, μόνη ἡ Χίος προέβη εἰς τὴν ὑπόδειξιν τοῦ κ. Μ. Θεοτοκᾶ. Ἀλλαχόθεν δὲν ἔφθασεν ἀκόμη καμμία πληροφορία εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον. Τοῦτο ἠνάγκασε τὴν Ἐποπτικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσιν δευτέρας Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου, δι' ἧς αἰτοῦνται πληροφορίαι περὶ τῆς πορείας τῶν ἐκλογῶν καὶ προτρέπεται ἡ ἐπίσπευσις τῆς ὑποδείξεως τῶν ὑποψηφίων. Ὁπωσδήποτε φαίνεται ὅτι κάτι κατωρθώθη μὲ τὴν ἐκ πλάνης παρά τινων καὶ ἐκ συστήματος παρ' ἄλλων δημιουργηθεῖσαν σύγχυσιν, διότι βεβαίως καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπάρχουν οἱ δῆθεν παραγκωνιζόμενοι καὶ ἀποκλειόμενοι, ἐργάζονται δὲ καὶ ἐκεῖ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐνταῦθα ἀρξαμένης συγχύσεως, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ὡς ἄνω βραδύτης.

Ἡ ὑπὸ τῶν κοινοτικῶν σωματείων Χίου συνελθόντων ἐν πλήρει τάξει καὶ ὁμοφροσύνῃ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου των ἐν ὁμοφωνίᾳ γενομένη ὑπόδειξις τοῦ κ. Μ. Θεοτοκᾶ ἀποτελεῖ εὐοίωνον καὶ ἀξιομίμητον παράδειγμα. Ἡ Χίος ἡ ὁποία κατ' ἀμφοτέρας τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς παρουσίασε τὸ θέαμα σφοδροτάτων κομματικῶν διαμαχῶν, ἀναγκάσασα τοὺς ὑποψηφίους νὰ τρέχωσιν ἀνὰ τὰ χωρία καὶ τὰς κωμοπόλεις μὲ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ νὰ ἐξωδεύωσι τὰ μαλλοκέφαλά των διὰ νὰ περιποιοῦνται τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τοὺς ἐκλέκτορας, ἡ ἀναμίξασα εἰς τὴν βουλευτικὴν διαμάχην καὶ τὸ μητροπολιτικόν της ζήτημα καὶ καταλήξασα ἐσχάτως εἰς τὴν ἐκλογὴν δι' ἑλληνικῶν ψήφων κομματικοῦ ἕλληνος βουλευτοῦ, ἐξαγνίζεται διὰ τῆς τελευταίας ὁμοφροσύνης καὶ εὐστοχίας της. Κατὰ σύμπτωσιν, ὁ πρῶτος ὑποδειχθεὶς βουλευτὴς κ. Θεοτοκᾶς εἶναι μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, καθόλου δὲ παράδοξον νὰ διίδωσιν οἱ βαρυαλγοῦντες τῆς πολιτικῆς καὶ ἐν τῇ ὑποδείξει του συνδεσμικὸν δάκτυλον. Εἶναι ἱκανοὶ νὰ τὸ πράξουν, ἀφοῦ καὶ ἐν ἁπλοῦν διάφορον τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἀναφέρον περὶ τῆς ἐνδεχομένης ἐν τῇ ὑποδείξει τῶν βουλευτῶν πρωτοβουλίας τοῦ Συνδέσμου ἐν περιπτώσει σιωπῆς τῶν ἐπαρχιῶν, τὸ ἐθεώρησαν ὡς ἐπίσημον τοῦ Συνδέσμου ἀνακοινωθὲν καὶ προέβησαν μέχρις ἐπερωτήσεως εἰς τὸ Συμβούλιον. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Συνδέσμου ἐμπαθὴς αὐτῶν καταφορὰ ἔδωκεν ἀκριβῶς τὸ μέτρον τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ κῦρος τοῦ Συνδέσμου, ἐν ἀγνοίᾳ των παρέσχον εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου σπουδαίαν ἐκδούλευσιν.

Ἐν τῇ Πρωτευούσῃ. — Σήμερον, Κυριακήν, συνέρχονται κατὰ τὴν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῶν ἐνοριακῶν ἀρχῶν εἰς τὰ Γραφεῖα του Συνδέσμου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν αἱ ἐνοριακαὶ τῶν ἐκλογέων συνελεύσεις, διὰ νὰ ὑποδείξωσι τοὺς οἰκείους ἐκλέκτορας, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων. Τὰ ἀποτελέσματα θὰ διαβιβασθῶσι διὰ τῆς Μ. Πρωτοσυγγελλίας καὶ τῶν Μητροπόλεων Χαλκηδόνος καὶ Δέρκων εἰς τὸν Σύνδεσμον, ἵνα συμπεριληφθῶσι εἰς τοὺς ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Συνεννοήσεως καὶ Ἐλευθερίας συντασσομένους καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑτοίμους ἤδη μικτοὺς καταλόγους τῶν ἀνὰ δημαρχιακὰ τμήματα ἐκλεγησομένων ἐκλεκτόρων, διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐπιτυχίαν. Ὁπωσδήποτε, σήμερον διεξάγεται ἡ πρώτη ἐκλογικὴ πρᾶξις τοῦ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἐκλογεῖς συναισθανόμενοι τὴν ἱερότητα τοῦ καθήκοντός των θὰ σπεύσωσι νὰ ἐξασκήσωσι τὸ δικαίωμά των.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου βραδύνει ἔτι καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν καταλόγων καὶ ἡ ὑπόδειξις τῶν τριμελῶν ἀνὰ ἐνορίαν ἐκλογικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ ἡ διαίρεσις τῶν ἐκλογέων εἰς ὁμάδας μὲ ἀρχηγοὺς ἐφ' ἑκάστης αὐτῶν. Πᾶσα βραδύτης περαιτέρω θὰ ισοδυναμῇ πλέον μὲ ἀπογὴν καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ φθάσουν αἱ κοινότητες τῆς Πρωτευούσης εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς ἀδιαφορίας,

Πρὸς καθοδήγησιν τῶν ἐκλογέων ὁ Σύνδεσμος ἐξέδωκε σύντομον φυλλάδιον ὁδηγιῶν ε ς γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ ἀντιληπτήν. Ἐκ τῶν φυλλαδίων τούτων διανέμεται μέρος μετὰ τοῦ παρόντος φύλλου, εὑρίσκονται δὲ καὶ ἄλλα εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, ὅπόθεν θὰ σταλοῦν εἰς τὰς ἐνορίας μας καὶ τὰς ἐπαρχίας.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
"Η ΑΝΑΤΟΛΗ,,
ΠΕΡΑΝ, ΟΔΟΣ ΓΕΜΕΝΙΤΖΗ ΑΡΙΘ. 29

Ἐκ τῶν Τυπογραφικῶν Καταστημάτων «Ἡ Ἀνατολή».

ΟΙ ΜΑΛΙΣΣΟΡΟΙ

Συνεπείᾳ τῶν ἀπό τινων ἡμερῶν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνησυχητικῶν γινομένων εἰδήσεων περὶ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Μαλισσόρων, ἐγράφη εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ νέαν ἐκστρατείαν, ὅπως ὑποχειριώσῃ πάλιν τοὺς ἐξεγερθέντας Μαλισσόρους, ὠνομάσθησαν μάλιστα καὶ αἱ μέλλουσαι νὰ κινητοποιηθῶσι μεραρχίαι καὶ ἐτονίσθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ καταστείλῃ τὸ κίνημα διὰ τῶν ὅπλων.

Ἡμεῖς εἰς τὴν ἀπορίαν αὐτὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ γενικῆς καὶ ἀπὸ εἰδικῆς ἀπόψεως βλέπομεν ἐν μέγα λάθος καὶ μίαν ἐπίσης μεγάλην ἀδικίαν. Τὸ λάθος ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἀπεφάσισε νὰ μιμηθῇ καὶ πάλιν τὰ βίαια μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔθετεν εἰς ἐφαρμογὴν ἡ προκάτοχός της Κυβέρνησις, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τελικὴν καὶ οὐσιαστικὴν ἐπιτυχίαν. Αἱ πληγαὶ τοῦ προσφάτου τούτου παρελθόντος εἶνε τόσον πολλαὶ καὶ χαίνουσαι ἔτι, ὥστε πᾶς περὶ αὐτῶν λόγος ἀποβαίνει περιττός, ἀποροῦμεν δὲ εἰλικρινῶς πῶς ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν θέλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παθήματα τοῦ παρελθόντος καὶ δὲν ἀναλογίζεται ὅτι καὶ πέρυσιν ἀκόμη κατόπιν ἀτυχοῦς καὶ δῆθεν νικηφόρου ἀνὰ τὰ Μέλανα ὄρη ἐκστρατείας ἠναγκάσθη ἡ προκάτοχός της Κυβέρνησις νὰ συνθηκολογήσῃ μὲ τὴν δρᾶκα ἐκείνην τῶν ἐπαναστατῶν καὶ νὰ δεχθῇ τὴν μεσολάβησιν τοῦ μικροσκοπικοῦ Μαυροβουνίου καὶ τὰς φιλικὰς πάντοτε παραστάσεις καὶ συμβουλὰς τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ πολιτικοῦ λάθους ἡ ἐξαγγελλομένη ἐκστρατεία ἀποτελεῖ καὶ μέγα ἀδίκημα διὰ τοὺς Μαλισσόρους ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀνατολικώτερον συνῳκισμένους Μουσουλμάνους ὁμοεθνεῖς των τοῦ Νομοῦ Κοσσυφοπεδίου, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου της ὅλως ἀλλοίαν ἐτήρησε στάσιν, λαβοῦσα ἐξ ἀρχῆς ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ τὴν παράφρονα τῶν προκατόχων κυβερνητῶν πολιτικὴν τῆς στρατιωτικῆς ἐπιθέσεως, ἀλλὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν πρὸς τοὺς ἐξαναστάντας Ἀλβανούς, ν' ἀκούσῃ τὰ αἰτήματά των καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς δικαίας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον κριθείσας ἀξιώσεις των. Καὶ ἔστειλε κατόπιν τῆς ἀποφάσεώς της ταύτης εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Στρατάρχου Ἰμπραὴμ πασᾶ καὶ ἦλθεν εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν καὶ συνάφειαν μετὰ τῶν ἐπαναστατησάντων Ἀλβανῶν καὶ ἤκουσε τοὺς λόγους των καὶ ἐδέχθη τὰ αἰτήματά των καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὴν θέλησιν, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν ἐκεῖ πέραν διαταραχθεῖσαν τάξιν καὶ ἡσυχίαν ὄχι διὰ τῆς βίας τῶν ὅπλων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς μεταρρυθμίσεων, τουτέστι διὰ τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰσακούσεως τῶν ἀξιώσεων τοῦ κυριάρχου λαοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τεταγμένη πᾶσα Κυβέρνησις. Πάντοτε δὲ ἡ τοιαύτη πολιτικὴ εἶνε πολλῷ προτιμοτέρα τῆς ἐνόπλου κατισχύσεως, διότι στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐπιγνώσεως καὶ ἀναλήψεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ, ὅταν δὲ αἱ ἀνάγκαι αὗται κατὰ τὸ ἐνὸν θεραπευθῶσι, λείπει τότε πᾶσα νέα ἀφορμὴ ἐξεγέρσεως.

Διατί λοιπὸν τώρα ἡ Κυβέρνησις ἤλλαξε τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι ἀπέναντι τῶν Μαλισσόρων; Μήπως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν τοῦ Κράτους ἢ ἄλλων πολιτικῶν παραγόντων ἓν ἢ δύο πρόσωπα καὶ νὰ τὰ στείλῃ ἐπίσης εἰς τὴν χώραν ταύτην, ὅπως ἔλθωσι καὶ μετὰ τῶν Μαλισσόρων εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν καὶ ἀκούσωσι καὶ παρ' αὐτῶν ποῖα εἶνε τὰ νέα αἴτια, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀναγκάζουν νὰ λάβουν εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν ἀρχῶν; Καὶ ποῖος δύναται τὰ μᾶς διαβεβαιώσῃ ὅτι καὶ ἡ νέα αὐτὴ ἐξέγερσις τῶν Μαλισσόρων δὲν στηρίζεται ἐπὶ παρογνωρισθέντων δικαίων, ἐπὶ μὴ εἰσακουσθέντων λογικῶν αἰτημάτων; Ποῖον δὲ θὰ εἶνε τὸ ἀποβησόμενον κατόπιν μιᾶς νέας νικηφόρου ἀνὰ τὰ βουνά των στρατιωτικῆς ἐπελάσεως καὶ πυρπολήσεως τῶν καλυβῶν των καὶ διασκορπίσεως τῶν ποιμνίων των καὶ ἐξαναγκάσεως τῶν οἰκογενειῶν των εἰς νέαν πρὸς τὸ Μαυροβούνιον προσφυγήν; Θὰ ψηφίζωμεν πάλιν βοηθήματα καὶ κονδύλια διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν παρ' ἡμῶν τῶν ἰδίων καιομένων κτιρίων καὶ θὰ ἀγοράζωμεν ἀραβόσιτον, διὰ νὰ τρέφωμεν τοὺς γυμνωθέντας τῶν περιουσιῶν των ὀθωμανοὺς πολίτας! Καὶ θὰ φανῇ καὶ πάλιν ἡ ἀδυναμία καὶ ἡ ἀνεπάρκεια τῶν ἐπὶ τῆς ἐνόπλου βίας στηριζομένων κυβερνητικῶν ἀποφάσεων καὶ θὰ εἶνε πράγματι νικηταὶ αὐτοὶ οἱ ἡττηθησόμενοι Μαλισσόροι.

Τὸ μεγαλείτερον ὅμως παράχορδον εἶνε ὅτι οἱ Μαλισσόροι ἔτυχε νὰ εἶνε χριστιανοὶ καὶ σχηματίζεται ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία μόλις ἀναλαβοῦσα τὴν ἐξουσίαν κατέπαυσε τὰ κατὰ τῶν μουσουλμάνων Ἀλβανῶν στρατιωτικὰ μέτρα, τώρα ἐπιχειρεῖ ἐκστρατείαν ἐναντίον τῶν χριστιανῶν Μαλισσόρων. Καὶ φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ κυβερνητικοῦ μέτρου ὅτι καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται ν' ἀπομάθῃ τὰς ἕξεις τοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ἐφαρμόζουσα δύο μέτρα καὶ σταθμά, διάκρισιν ποιοῦσα μεταξὺ χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων, κατ' ἐπίφασιν καὶ αὐτὴ τὴν ἰσοπολιτείαν ἐπαγγελλομένη καὶ κατὰ βάθος παραμένουσα πάλιν ἡ ἰδία. Ἡ ἄποψις αὕτη εἶνε πολὺ λυπηρά, θὰ ἠθέλομεν δὲ νὰ μὴ εὑρεθῶμεν ἐνώπιον μιᾶς τοιαύτης ἀπόψεως, ἀφοῦ εἰς τὴν γενομένην κυβερνητικὴν ἀλλαγὴν ἐστηρίξαμεν τόσας καλὰς διὰ τὸ μέλλον ἐλπίδας καὶ ἀφοῦ παρεβλέψαμεν τόσα ἄλλα δευτερεύοντα σφάλματα τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ τὴν ζαλίσωμεν εἰς τὰ πρῶτα βήματά της καὶ τὴν καταστήσωμεν ἀνίκανον, ὅπως θέσῃ τὰς βάσεις μιᾶς νέας πολιτικῆς ἐρειδομένης ἐπὶ τῆς ἰσοπολιτείας καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλλείψεως οἱασδήποτε διακρίσεως μεταξὺ τῶν ὀθωμανικῶν ἐθνῶν. Θὰ ἠθέλομεν μάλιστα ἡ Κυβέρνησις ν' ἀποκλίνῃ ἀκόμη ὀλίγον πρὸς τὸ μέρος τῶν χριστιανῶν κατοίκων τοῦ Κράτους, διότι κατέστη πλέον ἀξίωμα ὅτι ἂν σωθῇ τὸ Κράτος, θὰ σωθῇ μόνον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως τῶν ἐν αὐτῷ χριστιανικῶν ἐθνῶν, διότι μόνον διὰ τῆς ἀφοσιώσεώς των θὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἀπόκρουσις τῆς ἐπαπειλουμένης ἐπεμβάσεως μεθ' ὅλων τῶν φοβερῶν ἐπακολούθων της.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

[Ἀπὸ τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» τῶν Παρισίων παραλαμβάνομεν τὴν κατωθι μελέτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τὸ μονόγραμμα W. M.]

Ἡ «Γερμανικὴ Ἐπιθεώρησις» ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς ἄρθρον ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας προκαλέσαν παρ' ἅπαντι τῷ τύπῳ σχόλια καὶ ἀνταπαντήσεις. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι σπουδαιότατον ὡς ἐκ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται, τῶν ἰδεῶν, ἃς περιέχει, καὶ τῆς προσωπικότητος, ἥτις, καθ' ἃ εἰκάζεται, συνέγραψεν αὐτό.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ εἶναι ἀνώνυμον, φαίνεται δὲ ὅτι ἐξῆλθεν ἀπὸ χειρὸς ἐπισήμου, ἀπεδόθη μάλιστα εἰς τὸν συντάκτην τῆς «Ἐφημερίδος του Σταυροῦ» καθηγητὴν κ. Schiemann. Ἡ ἐν λόγῳ ὅμως ἐφημερὶς ἔσπευσε ν' ἀποκρούσῃ τὸ τοιοῦτον, μεθ' ἡμέρας δὲ σιωπῆς καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου προέβη εἰς διάψευσιν τοῦ εἰς τὸ ἄρθρον ἀποδοθέντος ἐπισήμου χαρακτῆρος. Τὸ βέβαιον ἐν τούτοις εἶναι ὅτι ἀδιαφόρως ἂν ἡ διάψευσις αὕτη ὑπῆρξεν ἀληθὴς ἢ οὐ ἡ ἐντύπωσις ἐσχηματίσθη καὶ ἡ διάψευσις ἦλθεν ἀργά.

Κατὰ τὴν «Γερμανικὴν Ἐπιθεώρησιν» «τὰ ἐμπόδια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς» εἶναι οἱ παγγερμανισταί. Αὐτοὶ ἐνσπείρουσιν εἰς τὸν κόσμον τὴν δυσπιστίαν ἔναντι τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, ἐπιζητοῦντες νὰ θέσωσι ἐπὶ τῆς πλάστιγγος, χάριν τῶν εὐτελεστέρων συγκρούσεων, ὁλόκληρον τὸν στρατόν. Παρομοία στάσις γινομένη δεκτὴ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐπέφερε τὸν πόλεμον. Ἐκτὸς τούτου ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἀποτυχίαν. Ἅπαν τὸ συμφέρον τῆς Γερμανίας ἔγκειται εἰς προσέγγισιν μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἡ δὲ προσέγγισις αὕτη εἶναι ἀδύνατος, ἐφ' ὅσον καλλιεργεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ τὸ μῖσος πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καί, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ ἡ δυσπιστία ἔναντι τῆς Γερμανίας.

Ὁ συγγραφεὺς ἐνθέρμως ὑποστηρίζει τὴν μετὰ τῆς Ἀγγλίας προσέγγισιν. Ἡ Αὐτοκρατορία ἔχει ἀνάγκην ἀποικιῶν. Ἡ ἀνάγκη ὅμως αὕτη δὲν εἶναι καὶ τοιαύτη, ὥστε νὰ προκαλέσῃ καὶ πόλεμον. Τὸ ἀσφαλέστερον μέσον πρὸς διατήρησιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀποικιῶν καὶ πιθανὴν ἀπόκτησιν καὶ ἄλλων, εἶνε ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλίας συνεννόησις. Δὲν εἶνε μόνον ἡ λογικὴ τῶν πραγμάτων, ἥτις ἐπιβάλλει τὸ τοιοῦτον. Αὕτη ὑπῆρξεν ἀείποτε ἡ γνώμη τοῦ Βίσμαρκ. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ σπουδαιότερος σκοπὸς τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς εἶναι νὰ διαψεύσῃ καὶ ἐξαφανίσῃ τὴν δυσπιστίαν τῶν Ἄγγλων. Δυστυχῶς εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτὰς προσπαθείας οἱ παγγερμανισταὶ ἐπιτυχῶς ἀντιπράττουσιν. Ὅ,τι κατὰ φυσικὸν λόγον προὐκάλεσε τὴν ὀργὴν καὶ τὴν πολεμικὴν εἶναι αἱ ἄμεσοι κατηγορίαι, ἃς τὸ ἄρθρον τῆς Deutsche Revue περιέχει κατὰ τοῦ «Ναυτικοῦ Συνδέσμου» τοῦ «Ἀποικιακοῦ Συνδέσμου», τοῦ «Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου» καὶ τῆς «Παγγερμανικῆς Ἑνώσεως», ἐναντίον ὅλων, ὅσους περιλαμβάνει μὲ τὸ γενικὸν ἐπίθετον τῶν ***ἐπεκτατικῶν***. Αἱ προσωπικαὶ αὗται διαμάχαι δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν καὶ κανὲν διὰ τὸν ξένον ἐνδιαφέρον εἰ μὴ ὡς διατύπωσις πολιτικῆς ἀντιλήψεως.

Αἱ διαψεύσεις δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν: ἡ πολιτική, ἣν διαχαράττει τὸ ἄρθρον αὐτὸ τῆς «Γερμανικῆς Ἐπιθεωρήσεως», ἐκτὸς σημείων τινῶν καὶ τινων ἀποχρώσεων, εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως καί, διὰ νὰ εἴμεθα ἀκριβέστεροι, ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Μπέτμαν-Χόλλβεγκ. Συνίσταται οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην ὅτι μεγάλη χώρα δὲν δύναται νὰ θεωρῆται ὡς μόνη ὑφισταμένη ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις συνίστανται εἰς ἀμοιβαίας παραχωρήσεις.

Εἰς τὸ βραχὺ ἀλλὰ πλῆρες ἰδεῶν ἄρθρον τῆς «Γερμανικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ὁ ὁρμητικώτερος τῶν συνεργατῶν τοῦ «Ταχυδρόμου» ὁ ὑπογραφόμενος μὲ τ' ὄνομα Elpenon ἀπήντησε μὲ τρία ἐκτεταμένα ἄρθρα. Διαμαρτύρεται κατὰ παντὸς ὅτι ὁ ἀρθρογράφος τῆς Ἐπιθεωρήσεως προεξώφλησεν ὡς ἀναμφισβήτητον. Ὅ, τι δὲ εἶνε τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶνε ἡ πεισμωσύνη, εἰς τὴν ὁποίαν προσκρούει παρὰ τοῖς ταραχωδεστέροις εἰ μὴ τοῖς ἔχουσι μεγαλειτέραν ἐπίδρασιν πολιτικοῖς τῆς Γερμανίας.

Ὑπάρχουν μερικαὶ λέξεις, τὰς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐμβάλουν εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν γνησίων Γερμανῶν. Μία ἀπὸ τὰς λέξεις εἶναι ἡ λέξις Rücksichten, ἥτις σημαίνει τὴν προσοχήν, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται ἔναντι τοῦ πλησίον, σημαίνει ἐπίσης τοὺς ἐνδυασμοὺς καὶ ὅλας τὰς λεπτότητας τοῦ ἀπὸ κοινοῦ βίου. Οἱ Γερμανοὶ ἀντιλαμβάνονται τόσον ὀλίγον αὐτήν, ὥστε ἐσχημάτισαν τὸ ἐπίθετον rücksichtslos, σημαῖνον περίπου «ἀνενδοιάστως» καὶ ὅπερ εἶναι ἐγκωμιαστικὸν ἐπίθετον.

Τὸ ἄρθρον τῆς «Γερμανικῆς Ἐπιθεωρήσεως», τὸ στηρίζον τὴν γερμανικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τῆς ἀναγκαίας ἔναντι τῆς Ἀγγλίας προσοχῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ περιπέσῃ εἰς χειρότερον παρεσκευασμένον ἔδαφος. Προσκρούει ἐπὶ τοῦ πείσμονος καὶ ἐπὶ τῆς κακῆς θελήσεως, καὶ ἐὰν ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέως ἦτο ἀληθῶς, καθὼς φαίνεται ἄλλως τε, ὅτι οἱ παγγερμανισταὶ δὲν ἀντιπροσωπεύουσι τὰς ἀρχὰς ὅλης τῆς Γερμανίας, ὁλοτελῶς ἀπέτυχε διότι ὁ λαὸς φαίνεται ἐπιδοκιμάζων τοὺς παγγερμανιστὰς ἐναντίον τῆς «Γερμανικῆς Ἐπιθεωρήσεως». Ἄλλως τε ἐπὶ ἑνὸς σημείου ἔχουσι δίκαιον. Τὸ ἄρθρον ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης ἣν ὁ λαὸς καὶ ἰδίως οἱ πατριῶται δέον νὰ ἔχωσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἐξωτερικήν της πολιτικήν. «Ἀλλά, ἀπαντᾷ ὁ Elpenon ἡ ἐμπιστοσύνη δὲν συνιστᾶται· ἐμπνέεται καὶ στηρίζεται ἐπὶ ἐπιτυχιῶν. Ἡ πολιτική, ἣν μᾶς προσφέρετε ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν γερμανικὸν λαόν».

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βίσμαρκ ὁμιλεῖ ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Γερμανικῆς Ἐπιθεωρήσεως» Ἀλλά, φυσικά, ἐν ὀνόματι τοῦ Βίσμαρκ τοῦ ἀπαντῶσι, τόσον εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ αὐστηρὰ τυπικότης καὶ ἡ ἀναδρομὴ εἰς τοὺς Πατέρας τῆς πατρίδος ἀποβαίνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπαραίτητος εἰς τὴν πολιτικὴν γερμανικὴν διάλεκτον. Ὁ Βίσμαρκ δὲν παύει ποτὲ νὰ συγκρούηται πρὸς τὸν Βίσμαρκ καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους του, τὰ γραφόμενά του καὶ τοὺς θρύλλους του, ἐξάγουσι τὰς πλέον ἀντιφασκούσας συνταγάς.

Ὁ Βίσμαρκ, ἐπικαλούμενος μὲ τὴν σειρὰν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς Ἀγγλίας, εἶναι ἀδύνατος νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα. Τίς λοιπὸν θὰ ἐκπλαγῇ διότι ἡ τέχνη τοῦ κ. Μπέτμαν ἀποτυγχάνει ὁμοίως ἐπ' αὐτοῦ;